

tabor

revija Zveze tabornikov Slovenije,
nacionalne skavtske organizacije

maj 2013, letnik LVIII

Vrvica iz ljubja
Okoljska vzgoja

Taborniška skrinja:
Zleta ne pozabiš

Kolofon

Glavni in odgovorni urednik
Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com)

Urednik fotografije
Nace Kranjc (nace.kranjc@gmail.com)

Urednica sklopa Igra
Petra Grmek (Sra.grmek@gmail.com)

Oblikovanje
Igor Bizjak (bizi@rutka.net)

Lektoriranje
Barbara Bejek (barbara.bejek@gmail.com)

Novinarji in sodelavci
Jaka Bevk, Vesna Bitenc, Vesna Boštjančič,
Gašper Cerar, Borut Cerkvenič, Teja Čas,
Tea Derguti, Mojca Galun, Vesna Istenič,
Barbara Kelher, Primož Kolman, Žan Kuralc,
Nina Medved, Frane Merela, Jona Mirnik,
Urša Može, Boris Mrak, Lucija Rojko,
Tadeja Rome, Tomaž Sinigajda, Matic Stergar,
Tomaž Sterniša, Domen Uršič

Naslov uredništva
revija.tabor@gmail.com

Izdajatelj
Zveza tabornikov Slovenije
Parmova 33, Ljubljana
01/3000-820
zts@guest.arnes.si

Predsednik izdajateljskega sveta
Igor Bizjak

Grafična priprava
Tridesign d.o.o., Ljubljana

Tisk
Schwarz d.o.o., Ljubljana

Naklada
6400 izvodov

Revija Tabor sofinancira Ministrstvo za
izobraževanje, znanost, kulturo in šport RS.

Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna
naročnina je 20,86 €, cena za tujino pa letna
naročnina s pripadajočo poštnino. DDV je
všet v ceno. Transakcijski račun: 02010-
0014142372. Upošteevamo le pisne odpovedi
do 31. januarja za tekoče leto.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev
Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno
številko 792.

ISSN 0492-1127

Nadgradnja osnov

Foto: Nace Kranjc

Pozdravljeni, tabornice in taborniki!

Pretekli mesec je bil, kot se za "taborniški" april spodobi, poln zanimivih aktivnosti s pridihom slavljenja taborniškega duha. Dan tabornikov, državni prazniki, obletnice rodov in prisege ter podelitve rutk in znanj! In prav je tako. Saj veste, da je treba vsako aktivnost najprej dobro načrtovati, nato dobro izpeljati, po zaključku kritično ovrednostiti delo ter na koncu jasno in glasno pohvaliti, kar je pohvale vredno.

Seveda se upravičeno vprašamo, kaj večšine, polenca, zlati znaki ZTS in ostala simbolika pomenijo izven naše organizacije. Verjetno le toliko, kolikor to sami uspešno sporočimo družbi, v kateri živimo. Lepo je videti, da lokalni veljaki in najvišji predstavniki države obiščejo naše aktivnosti ter izrečejo pohvale o odlični izvedbi - zagotovo nam to dvigne veljavo navzven in navznoter utrdi našo samozavest. Toda za uveljavitev članov taborniške organizacije v družbi je pomembno, da v nas ne vidijo le dobrih izvajalcev aktivnosti za otroke in mlade. Doseči moramo, da vidijo v vodnikih in ostalih vodjih neverjetno sposobne mlade, ki imajo tak potencial za razvoj družbe, da bi jih želeli takoj vključiti v soupravljanje družbe in vodenje projektov in podjetij.

Kako ob vsaki akciji sporočiti tudi to, naj bo izziv vsem organizatorjem prihodnjih aktivnosti. Prva priložnost so že mnogoboji v maju in juniju, ki so nekakšno preverjanje osnovnih taborniških spretnosti. Smo sposobni nadgradnje?

Usposobljen vodstveni kader je vsekakor eden od pogojev za napredek, zato je pohvale vredno delo Komisije za vzgojo in izobraževanje ter delo z odraslimi, ki se trudi s prenovo izobraževanj. Več o slednjem v Temi meseca. Seveda pa tudi tokrat v reviji ne manjka nasvetov za osnovne dejavnosti - izkoristite jih!

Miha Bejek, glavni urednik

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
NACIONALNA SKAVSKA ORGANIZACIJA

Dejavnosti ZTS
sofinancirajo:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT
URAD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA MLADINO

Fundacija za šport

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OBRAVNO
UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA VARNOST IN VARNOST

Aktualno

- 4 Novice / Slavnostno po taborniško
- 5 Novice / Čas praznovanja ter Izleti in pohodi
- 6 Novice / Večje in manjše akcije
- 7 Novice / Fotka meseca ter Zase in za okolje

Igra

- 8 Veščine / Velika preizkušnja

Dogodivščina

- 12 Veščine / S kanujem na pot
- 14 Naredi sam / Piščalka iz bezgove veje
- 15 Faca vod / Volki

Raziskovanje

- 16 Taborniki in njihovi poklici / Katarina Jesenko, odvetniška kandidatka

- 18 Kosobrinovi pripravki / Rdeča redkica
- 19 Astronomija / Kolobarjasti sončni mrk in Trk kometa v Mars?
- 20 Gremo v naravo / Vrvica iz lubja
- 22 Taborniška skrinja / Zleta nikoli ne pozabiš

Aktualno

- 24 Tema meseca / Quo vadis KVIDO?

- 28 Stran vodstva ZTS / Posvet IO in Državni mnogoboj

- 29 Kritično oko / Članarina v taborniški organizaciji
- 30 Mednarodno / 5. Evropski skavtski simpozij
- 31 Mednarodno / Svetovna skavtska fundacija
- 32 Strokovno / Okoljska vzgoja
- 34 Strokovno / Izobraževanje za mentorje
- 35 Od rodov / Na Škalski ligi spet zabavno
- 36 Od rodov / Rutke v Tivoliju
- 38 Od rodov / Pričetek orientacijske lige KOTA
- 35 Od rodov / POT 2013
- 40 Od rodov / Iskanje zmajčka in Aktivni na dan tabornikov
- 41 Od rodov / Taborniki čistili Pusti grad in Taborniški Živ žav v Logatcu
- 42 Od rodov / Dan v živalskem vrtu in Prvi bivak divjaške čete

- 43 Od rodov / Od Črička do Bička in Predsednik države v Mariboru

Razvedrilo

- 44 Zgodba za taborni ogenj / $Px1=NG VI.N1$
- 45 Iz taborniške pesmarice / Inštruktorska himna

Aktualno

- 46 Koledar akcij
- 47 Zadnja plat

Fotografija na naslovnici: Nace Kranjc

Podelitev rutk na proslavi Čnega mrava. Foto: Tadej Mulej

Slavnostno po taborniško

Taborniki april tradicionalno izkoristimo za različne slavnostne priložnosti in praznovanja, očitno je dan tabornikov, 22. april, kar dobra spodbuda za to. V **Rodu koroških jeklarjev Ravne na Koroškem** so sprejeli nove člane, rutke pa so podeljevali tudi v **Rodu Črnega Mrava Ljubljana** in **Rodu svobodnega Kamnitnika Škofja Loka**. Ob slavnostnem ognju so rutke prejeli tudi člani **Rodu Močvirski tulipani Ljubljana**, v **Rodu zelene Rogle Zreče** pa so ob svečanem ognju podelili znanja, preizkušnje ter zaslužnima članoma zlati in bronasti znak ZTS. Slavnostni ogenj so pripravili tudi v **Rodu Louisa Adamiča Grosuplje** in v **Rodu Sivega volka Ljubljana**. V **Rodu Heroj Vitez Ljubljana** so izpeljali prisego, prav tako v **Rodu kraških viharnikov Postojna**, kjer je na slikoviti lokaciji pred Predjamskim gradom priseglo kar pet novih vodov. Taborniki **Rodu druge grupe odredov Celje** so imeli slavnostni zbor v celjskem parku, v **Rodu kraških j'rt Sežana** pa so pripravili rodov prestop.

Čas taborniških praznovanj so izkoristili v **Rodu Srnjak Logatec**, kjer so pripravili proslavo ob 20-letnici delovanja, ljubljanski **Črni mravi** pa so obeležili 61 let rodu z razstavo fotografij in otvoritvijo svoje prenovljene taborniške hiške Breza. Na vidiku je še nekaj obletnic; tako taborniki **Rodu skalnih taborov Domžale** kot **Rodu snežniških ruševcev Ilirska Bistrica** so se aprila pripravljali na praznovanja svojih 60-letnic.

Taborniški april

Besedilo: Uredništvo

Dan tabornikov je seveda zaznamoval mnoge aktivnosti, a njihova pestrost zato ni bila nič manjša. Narava, ki je končno ozelenela, je ponudila tudi priložnost za nabiranje novih znanj in doživetij.

Prestop sežanskih PP-jev v RR. Foto: Matej Čebulec

Klinčkanje predsednika Pahorja na Feštivalu. Foto: SINi

Koroški jeklarji s Prežihovim Vorancem. Foto: RKI

Čas praznovanj

Dan tabornikov je - poleg priseg, podelitev in raznih slavnosti - večina rodov praznovala kar se da taborniško, torej z zanimivimi aktivnostmi. **Rod stražnih ognjev Kranj** je izdelal čisto pravi Taborniški aktiviti in organiziral premierno druženje ob taborniško obarvani pantomimi, besedah in risanju. Obisk sicer ni bil množičen, saj so taborniške množice tisti dan zasedle ljubljanski Tivoli, kjer je v organizaciji **Mestne zveze tabornikov Ljubljana** potekal Taborniški festival s kopico delavnic in dejavnosti. Zabavne delavnice so pripravili tudi v **Rodu Sotočje Nazarje** in v **RDGO Celje**, v Velenju pa je **Rod Jezerski zmaj Velenje** za mlajše tabornike organiziral akcijo Iskanje zmajčka.

V **Rodu zelenega žirka Žiri** so na akciji Lovilec jajc skušali z izdelavo posebnih lovilcev razbiti čim manj surovih jajc, taborniki **Rodu Severni kurir Slovenj Gradec** so na dan tabornikov namesto na čaj vse povabili na "golaž ob petih", domžalski **Skalni tabori** pa so se družili na Cerarjevem memorialu. Ravenski **Koroški jeklarji** so ob dnevu tabornikov naredili foto natečaj "Z rutko povsod" in spodbudili tabornike, da cel dan nosijo rutko in tako pokažejo svojo taborniško pripadnost. Nekaj zanimivih utrinkov iz zgodovine so si taborniki **Rodu soških mejašev Nova Gorica** ogledali na projekciji taborniških filmov Andreja Mlakarja.

Člani **Rodu modrega vala Trst - Gorica** so spet sodelovali s Tržaškim partizanskim pevskim zborom Pinko Tomažič in so ob dnevu upora proti okupatorju z zborom peli v polni ljubljanski dvorani Stožice.

V Velenju so našli zmajčka. Foto: Tadeja Melanšek

Izleti in pohodi

Člani **Rodu bistriških gamsov Kamnik** so se odpravili v dolino Kamniške Bistrice do slapa Orglice in partizanske bolnice, vod Miške iz **RMT Ljubljana** je obiskal park Škocjanske jame, čeprav v samo jamo niso prišli, škofojeloški **Svobodni Kamnitniki** pa so šli na rodov izlet v Rogatec, med drugim so si ogledali muzej na prostem. Dan v živalskem vrtu so preživeli taborniki **Rodu jadranskih stražarjev Izola**, MČ-ji **Rodu Podkovani krap Ljubljana** pa so odkrivali znanost v Hiši eksperimentov.

Zamejski taborniki **RMV Trst - Gorica** so aprila uživali na nagradnem izletu na Dolenjsko, saj so zbrali največ starega papirja na vseslovenski akciji Star papir za novo upanje. Obiskali so papirnico v Krškem in se kopali v Šmarjeških toplicah.

Bolj pohoden je bil GG in PP izlet **Podkovanih krapov** na Lubnik, PP klub **Rašiškega rodu Ljubljana** pa je šel na plezanje. V sklopu praznovanj 60-letnice **Rodu Bičkova skala Ljubljana** je šla skupina tabornikov peš od Bežigrada do Dražgoš, člani **RKJ Ravne** so šli na spomladanski pohod po Vorančevi poti, sežanske **Kraške j'rte** pa so organizirale pohod na Kokoš.

Bistriški gamsi na pohodu k slapu Orglice. Foto: Dušan Letnar

Junjski Tabor

Prispevke in informacije za junijsko številko Tabora zbiramo na naslovu revija. tabor@gmail.com. Uredništvo si pridržuje pravico do presoje o objavi in krajsanju prispevkov. Rok oddaje člankov je 25.maj!

Uredništvo

Zbor zreških tabornikov. Foto: Emil Mumel

Večje in manjše akcije

Orientacijskih tekmovanj nikoli ne zmanjka in aprila so v **RJZ Velenje** organizirali Škalsko ligo, v **RSO Kranj** tekmovanje KOTA, v **Rodu Sivi dim Krško** Podloško orientacijsko tekmovanje in v **Rodu dobre volje Ljubljana** GOTIK. Na teh tekmovanjih so sodelovale ekipe iz vse Slovenije, seveda pa je bilo še več bolj lokalnih orientacij. **RJS Izola** je organiziral zabavno orientacijo Piflarji in tekači, na fotoorientacijo so svoje člane poslali tako v **Rodu Polde Eberl Jamski Zagorje ob Savi** kot v **RMV Trst - Gorica**. **Rod srebrnih krtov Idrija** je za GG-je pripravil orientacijo, za MČ-je pa lov na lisico. Poleg štafetnih iger so lisico lovili tudi člani **Rodu tolminskih puntarjev Tolmin**, vod Bonbončki iz **RMT Ljubljana** pa je šel raje kot lisico loviti ribe, saj so se člani voda preizkusili v ribolovu.

Rod Sotočje Nazarje je organiziral rodov mnogoboj, RKJ Sežana pa se je v aprilu na mnogoboj predvsem pripravljala. Mladi člani **Rodu Lilijski grič Pesje** so se na zabaven način seznanili z zgodovino taborništva, kup novih doživetij pa so z dvodnevne akcije Dogodivščina na kvadrat prinesli MČ-ji **Rašiškega rodu**. Tudi pomladovanj ni manjkalo, in sicer so člani **XI. SNOUB Maribor** preživeli nekaj dni v Ruški koči na Arehu, taborniki **RBG Kamnik** pa na Paškem Kozjaku. Na prvi bivak se je odpravila tudi mlada četa **Črnega bora** iz Divače, ki je del sežanskega rodu.

Divaška četa na bivaku. Foto: Matej Čebulec

Zeleni žirki z lovilem jajc. Foto: RŽŽ Žiri

Taborniki iz Pesja skicirajo. Foto: RLG Pesje

Fotka meseca

Šefovsko izležavanje na Taborniškem festivalu. Foto: SiNi

Zase in za okolje

V skladu s taborniško-skavtsko prisego smo v **Zvezi tabornikov Slovenije** naredili kar nekaj zase, predvsem z vidika znanja in napredka, saj je bilo organizirano Izobraževanje za mentorje vodniških

tečajev, posvet **Komisije za vzgojo in izobraževanje**, na predstavitvah projektov s tečajev za vodje in trenerje ALT smo dobili nekaj novih kvalificiranih kadrov, predstavnik ZTS pa sta se udeležila posveta o okoljski vzgoji.

Okoljsko vzgojna je bila tudi akcija **RSM Nova Gorica**, na kateri so si člani ogledali smetišče in reciklažo, še bolj neposredno in izkustveno pa so okoljsko vzgojo doživeli udeleženci številnih čistilnih akcij. Svoj kraj in njegovo okolico so čistili **zreški, pokljuški, cerkniški, postojnski, peški, velenjski, šoštanjski, topolški in logaški** taborniki, pa tudi nekateri **ljubljski rodovi** in najbrž še kdo.

V lokalnem okolju lahko rodovi prispevajo kaj dobrega tudi drugače. Taborniki **RKJ Ravne** so z Mladinskim svetom Ravne na Koroškem postavljali trim stezo za mlade, **Rod svobodnega risa Kočevje** pa je na osnovni šoli v Kočevju sodeloval na dnevu odprtih vrat.

Pokljuški rod z izkupičkom pri čistilni akciji. Foto: PRG

Novice pripravlja uredništvo Tabora in predstavljajo pregleden izbor taborniškega dogajanja v preteklem mesecu. Sestavimo ga iz informacij, ki jih dobimo od rodov in ki jih sami izbrskamo na vaših spletnih straneh. Za čim bolj točne podatke vabimo rodove, da nam na naslov revija.tabor@gmail.com sami pošljete kratko informacijo, kaj ste počeli v preteklem mesecu. Zelo bomo veseli tudi fotografij.

Še vedno ste vabljeni, da sami napišete kratko novico za rubriko Od rodov (do 1000 znakov s presledki), ki jo bomo po lastni presoji objavili glede na razpoložljiv prostor v reviji.

Velika preizkušnja

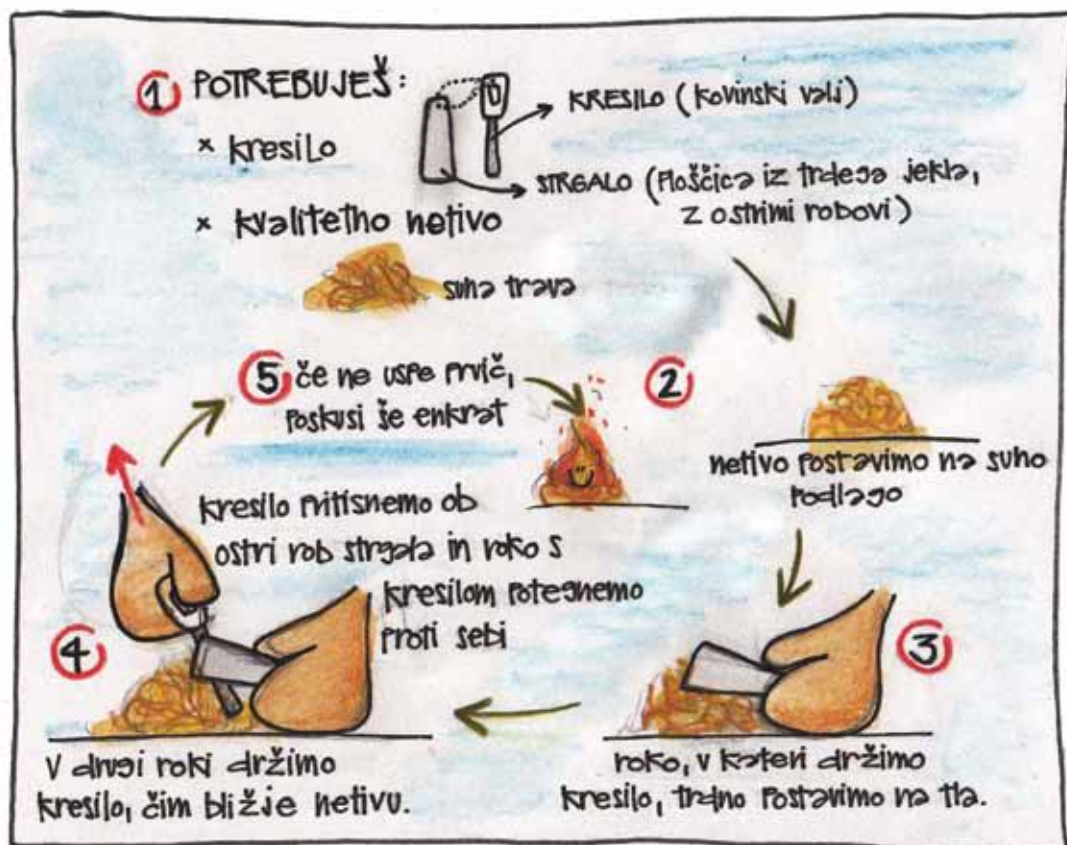
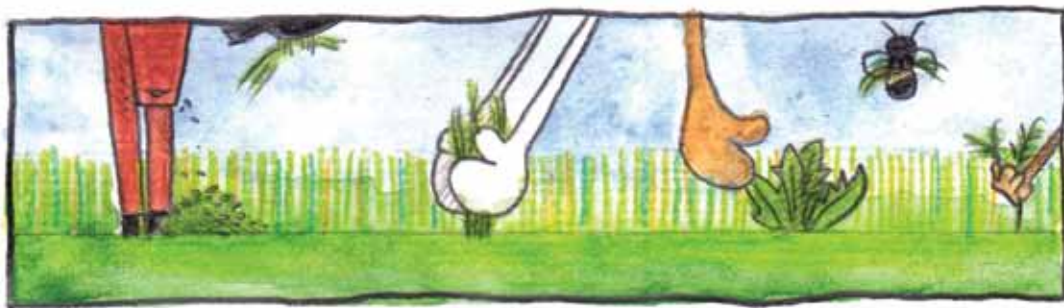

Razvozljaj skrivno sporočilo,
da ugotoviš,
kam korakajo naši
gozdni prijatelji!

Poveži rastline z njihovimi imeni, nato prečrtaj rastlino, ki ni užitna, preostale pa razvrsti glede na njihovo uporabnost (solata, namaz, čaj)!

Uporabi use MČ znanje ter s pogumom, vztrajnostjo in iznajdljivostjo osvoji MČ veščino Partizanski kurir!

S kanujem na pot

Besedilo: Miha Bejek

Tabornike nas seveda vleče v naravo, ko pa izbiramo lokacijo taborjenja smo še bolj zahtevni: "A je zraven voda?" Kuharja in starešino tabora to zanima predvsem zaradi zagotavljanja pitne vode, mlade tabornike pa bolj zanima, ali je te vode še kaj več. Se bo dalo izvajati kakšne aktivnosti na njej? Poleg priljubljenega kopanja, ki je omejeno na toplejši del leta, je najpogostejša aktivnost veslanje s kanuji.

Kanu je lahek in ozek čoln z zgoraj odprtim trupom. Najširši je na sredini in gre v špico na obeh koncih (na kljunu in krmi). Če se ozremo v zgodovino, so bili prvi kanuji deblaki - plovila, narejena iz izdolbenih drevesnih debel, kasneje pa so se razvili v plovila iz lesenega ogrodja, obdanega z lubjem (običajno z brezovim). Čeprav se še izdeluje kanuje iz lesa, so danes kanuji večinoma izdelani iz plastike in iz steklenih vlaken, pa tudi iz aluminija (a slednjega so močno izpodrinila steklena vlakna). Zadnja leta so popularni tudi napihljivi kanuji iz gumiranega platna, saj so enostavni za transport in zelo stabilni ter zato primerni za plovbo čez manjše brzice na rekah, kakršna je npr. Kolpa.

Veslači so v kanuju obrnjeni v smeri plovbe. Kanu se poganja z enojnim veslom (ali s palico), ki običajno nima opore na čolnu in ga veslač drži z obema rokama. Število veslačev pa je v veliki meri odvisno od velikosti kanuja in števila potnikov. Na kanu se sicer lahko pritrdi tudi jadro ali motor.

Poimenovanje "kanu" izvira iz jezika prvotnih prebivalcev Amerike, ki so kanuje prvi uporabljali. Do sredine 19. stoletja so bili kanuji še pomembni za transport, trgovanje in raziskovanje, danes pa se jih pretežno uporablja za rekreacijo in šport. Kanu je od leta 1936 tudi olimpijski šport.

V rekreacijskih in popotniških kanujih, ki jih uporabljamo tudi taborniki, se sedi na klopici. Obstajajo pa tudi druge vrste kanujev. V tekmovalnih kanujih za divje vode (brzice na rekah in vodnih kanalih) veslači klečijo na obeh kolenih in se z zadnjico opirajo na sedež, v tekmovalnih kanujih za mirne vode (jezera in reke z umirjenim tokom) pa tekmovalci klečijo na eni nogi.

Tekmovalci na Ščukanujanju. Foto: Iva Toni

Taborniki v kanujih

Kanuji nam omogočajo opazovanje narave iz nekoliko drugačne perspektive. Ljudje običajno gledamo reke in jezera z obale, s kanuja pa smo naenkrat na sredi jezera in od tam opazujemo obalo. Ne omejuje nas označena cesta, temveč nam vodna gladina daje svobodo, da zaveslamo v katero koli smer. Izkoristite kanuje za raziskovanje narave, pa tudi za vožnjo po rekah skozi mesta (npr. v Ljubljani).

Z vožnjo s kanuji lahko preizkusite zelo različne spretnosti in tekmujete z drugimi (posamezniki ali vodi).

- **Hitrostno tekmovanje.** V športu bi temu običajno rekli regata. Zveni veliko bolj enostavno, kot je. Treba je izpopolniti tehniko veslanja, uigrati se je treba s soveslači, predvsem pa je treba imeti dovolj kondicije, saj vodni upor res ni zanemarljiv. Če pa tekmovanje izpeljemo v nekoliko

hitrejšem rečnem toku, sploh pa na raznih brzicah, postane to zagotovo tudi spretnostno tekmovanje.

- **Orientacija.** Orientiranje s kanujem je lahko zelo zabavno, saj je kljub karti in kompasu zelo drugačno. S pomočjo karte iščemo kontrolne točke na bregu jezera ali reke. Veliko lažje je iti s kompasom "po azimutu", ker na vodni gladini običajno ni ovir, vendar pa mora zelo usklajeno delovati vsa ekipa na čolnu.

V mesecu maju se odvijata kar dve taborniški tekmovanji, Spust po Ljubljani in Ščukanje, na katerih pridejo do izraza vse možnosti kanuarjenja. Potrebne je nekaj tekmovalne hitrosti in nekaj orientacije, dovolj je uživanja v naravi, pa še nekaj ekološkega pridiha je, saj tekmovalci obenem tudi čistijo rečni breg.

Varnost

Vožnja s kanuji predstavlja tveganje, saj je čoln edino, kar nas loči od vodne mase. Obvezno morajo vsi potniki nositi rešilne jopiče in dobro je, da so vsi tudi sicer plavalci. Z mladoletnimi udeleženci mora biti vedno usposobljena oseba, ki pozna postopke reševanja iz vode in prvo pomoč.

**Pridobite spretnost
vožnje s kanujem in
z drugimi plovili ter
pridobite GG veščino
Čolnar!**

Izdelava lesenega ogrodja. Foto: Miha Bejek

Naredite svoj kajak

Tisti, ki mu zgolj vožnja s kanujem ni dovolj, pa se lahko loti tudi izdelave kajaka.

Najprej je treba izdelati leseno ogrodje iz tankih prožnih palic, npr. iz leske. Tu je dovolj dela za cel vod, saj je treba vzdolžne in prečne palice na več mestih z vezavami dobro pritrditi, da bo kajak ohranil obliko in trdnost, ko bomo z njim na vodi.

Ogrodje nato ovijemo s šotorskimi krili. Da naredimo kajak res neprepusten za vodo, ga ovijemo še v polivinil in spoje zalepimo z lepilnim trakom.

Potrebujemo še veslo in rešilni jopič ter sprva kar nekaj poguma, saj tako izdelan kajak običajno ni tako stabilen kot tabornikom bolj domač kanu.

Morska viharica s kajakom pred Portorožem. Foto: Miha Bejek

Piščalka iz bezgove veje

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Piščalka iz bezgove veje se od piščalke iz lubja, ki smo jo prikazali v lanski aprilski številki revije Tabor, razlikuje predvsem po tem, da njena izdelava ni omejena z letnim časom. Je tudi bolj trdna in dalj časa deluje.

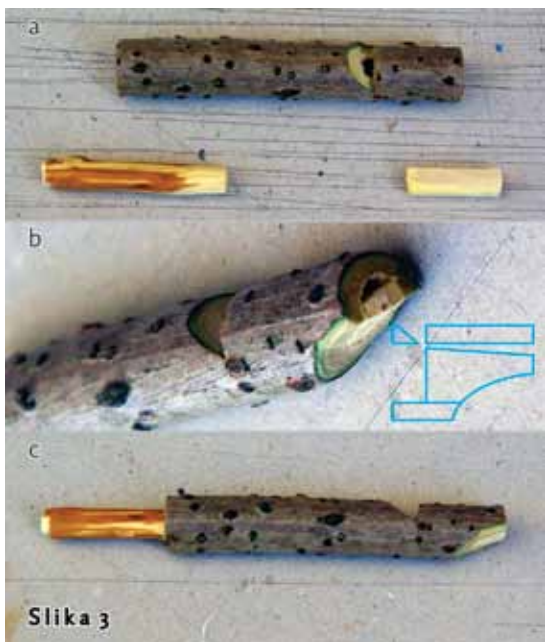
Najprej odrežemo bezgovo palico. Najbolj primerna bo malo več kot centimeter debela palica, kjer je trdega lesa okrog 2 mm, sredica pa je zapolnjena z mehkim strženom (Slika 1). Palico ravno odrežemo na želeno dolžino piščalke in stržen odstranimo. To naredimo tako, da stržen z drugo palico ali podobnim orodjem, ki je nekoliko ožje od stržena, porinemo skozi palico (Slika 2). Potrudimo se in odstranimo ves stržen.

Na leseni cevki, ki smo jo tako naredili, približno 2 cm od roba izrežemo zarezo (Slika 3a). Iz drugega

kosa lesa ali primerno tanjše palice naredimo okrogel čep, ki se popolnoma prilega ustniku piščalke in sega natančno do zareze na cevki. Preden vstavimo čep v ustnik, ga po dolžini previdno, nekoliko postrani obrežemo, da napravimo prehod za zrak (Slika 3a desno spodaj in Slika 3b). Najprej naredimo manjšo režo in jo popravljamo, če nismo zadovoljni z rezultatom. Jakost zvoka piščalke je odvisna od velikosti zareze na cevki in reže v ustniku ter njunega usklajenega položaja. Pozor! Pri preizkušanju piščalke s prstom vedno zapremo luknjo na zadnjem koncu, sicer piščalka ne deluje.

Piščalko dokončamo tako, da z drugim čepom zapremo luknjo na zadnjem koncu cevke (Slika 3a in 3c). Zakaj to naredimo nazadnje, boste ugotovili sami.

Če se lubje preveč lušči, ga seveda odstranimo, lahko pa tudi s konico noža previdno izvrtamo luknjo in piščalko opremimo z vrstico za okoli vratu (Slika 4).

Volki

Besedilo: Vod Volki in vodnika Katarina in Mark,
fotografija: Katarina Miklavec

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Toliko jih je in nič več in nič manj. Plus dva vodnika. Ko se vseh deset volkcev zbere na kupu, jih je slišati že na kilometer daleč; ko jih ni, pustijo sled za sabo, saj vedno kakšno ušpičijo. A to delajo samo zato, da vodnikoma ni dolgčas - le kdo bi namreč hotel imeti dolgočasen vod? Volki so kot vod v Rodu kraških j'rt Sežana skupaj preživeli že sedem let norih taborniških dogodivščin.

Zakaj ste si izbrali ime Volki? Ker imamo v vodu pravega Volka, fantje pa niso hoteli biti Žirafe.

V čem ste dobri kot vod? Najboljši smo v klepetanju (že od nekdaj) in zabavanju naših dveh vodnikov.

Katera je vaša najljubša hrana? Najljubša hrana je pašta z nutelo, pašta z ogljem, nutela, pa še jih je. Zares najljubša pa je nutela, saj ta res nikoli ne manjka na bivakih in drugih akcijah.

Katere (taborniške) veščine obvladate? Klepetanje med stražo tabora je zagotovo prva. Postajamo pa pravi mojstri v peki palačink, s katerimi se kar pogosto posladkamo na sestankih.

Kaj najraje počnete na bivaku? Jemo nutelo, spimo pod milim nebom in jemo kobilice (njami). Aja, na bivaku ponavadi skoraj nič ne spimo.

Kaj najraje počnete kot vod? Najraje se družimo na večjih akcijah, kot so mnogoboj, ZNOT, tabor itd. Še posebej radi jemo češnje, tečemo po blatu, tečemo skozi koruzo in pečemo palačinke!

Posebnosti vašega voda so ... da se ne moremo umiriti, da vsako leto v začetku aprila praznujemo vodov rojstni dan in si spečemo torto, da imamo tudi vodove rutke sive in bele barve. Na rodovem taboru smo kar slavni, ker se nam pogosto zgodi, da imamo dvojno jutranjo telovadbo. Ampak res najbolj posebno pa je to, da smo vsi v vodu taborniki že od prvega razreda.

Kaj vam je od lani najbolj ostalo v spominu? Mnogoboj v blatu, bivač na Sedovniku, bivač v klancu in naš prvi ZNOT.

Kako bi vas opisala vodnika? Volkci so vod desetih živahnih, veselih, navihanih tabornikov. Vsak je na svoj način poseben in nenadomestljiv. Vedno poskrbijo, da so naši sestanki pestri, glasni, zanimivi in nepozabni.

Kaj bi še dodali? V-O-L-K-I!!!

Pravnica izpod platnene strehe

Besedilo: Miha Bejek, fotografija: arhiv intervjuvanke

Katarina je pravo sicer izbrala za svojo poklicno usmeritev, a se tudi pri tabornikih, kjer je poprijela že za vsa mogoča dela, pravniško obarvanim poslom seveda ne more izogniti. Za razna starešinska opravila, zapisnike s skupščin ZTS in še za kaj je pravniško oko vedno potrebno.

Katarina Jesenko (RHV Ljubljana - Črnuče), odvetniška kandidatka

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

Oče je bil aktiven tabornik in pogosto je bilo govora o dogodivščinah pri tabornikih, zato sem bila vedno prepričana, da so taborniki nekaj najbolj zabavnega, pustolovskega in sploh najboljšega. Že zelo majhna sem hodila na družinska taborjenja, formalno pa sem pristala pri tabornikih ob koncu srednje šole.

Kaj si vedno sanjala, da bi rada postala?

Nikoli me ni mikal kakšen poseben poklic. Moje ideje o odraslem življenju so spominjale na romane Karla Maya in Piko Nogavičko, zato je bila odločitev na koncu gimnazije kar težka.

Kaj si po izobrazbi in katera šola ti je ostala v najlepšem spominu ter zakaj?

Formalno sem univerzitetna diplomirana pravnica, sicer pa sem se pri tabornikih in v službi naučila nekaj malega z vseh področij - od krovstva do kuhanja za množice. Moja najljubša šola je šola pod platneno streho, od uradnih šol pa Trinity College Dublin. V obeh primerih zato, ker učenje temelji na praksi, ne na suhoparnih teorijah.

Katere kompetence te odlikujejo?

Verjetno iste kot vse tabornike. Taborniki smo zelo prilagodljivi, nekakšni multipraktiki. Kadar je nekaj treba narediti, bomo naredili, tudi če to delamo prvič in je bil rok včeraj.

Kako je taborništvo vpleteno v tvoje delo, službo?

Na prvi pogled taborništvo s pravom nima dosti skupnega, vendar je odvetništvo poklic, pri katerem se potrebuje veliko samodiscipline, dobre organiziranosti, poznavanja veliko področij, sposobnost sodelovanja, potrpežljivost, pogajalske sposobnosti in vzdržljivost. To pa je nekaj, kar imamo taborniki.

Kateri del svojega poklica oz. službe ti je najbolj in kateri najmanj pri srcu?

V obeh primerih - nepredvidljivost in ljudje. Odvetništvo je zelo razgiban poklic. Seveda je dobro, če služba ni dolgočasna, a bi včasih vseeno želela kakšen bolj umirjen dan.

Moj poklic v glavnem temelji na ljudeh. Ti so iz zelo različnih okolij in z različnimi ozadji. Ker so dobri stiki s strankami zelo pomembni, je delo včasih stresno.

Kaj si na podlagi taborništva spremenila v svojem življenju in bi priporočila vsakomur?

Zavestno nisem spreminjala ničesar. Spremembe so najbolj temeljite, če se zgodijo nezavedno. Zadnje čase opažam, da poslušam, razumem in celo upoštevam drugačna mnenja. Taborniki so me poleg tega naučili sprejemati kritiko.

Kako se ponavadi začne tvoj delovni dan?

Pri mojem delu "ponavadi" ne obstaja. Lahko se začne z narokom na sodišču, sestankom s stranko, v najboljšem primeru s šefi in sodelavci premlevamo primere in iščemo rešitve pravnih problemov.

Česa si na področju svojega dela želiš v prihodnosti?

Začela bom s tem, da bom postala čisto prava odvetnica, kar bo novembra. Potem pa si želim postati čim boljši strokovnjak na enem od ožjih pravnih področjih.

Si želiš odkriti skrivnost prenosa premikajočih se slik in zvoka na daljavo?
Bi se rad pridružil televizijcem v bojih z znanjem?
Bi rad prišel nazaj "na sceno"?

Tečaj za vodje v Bohinju

11.–18. avgust 2013

www.instruktorji.eu

Rdeča redkvica (*Raphanus sativus*)

Besedilo in fotografije: Kosobrin

Redkev je številna sorta, ki uspeva v različnih oblikah (okrogle ali podolgovate korenine), barvah (rdeča, roza, bela, siva, črna ali rumena) in velikostih. Užitni so koren in listi. V Evropi je bila redkev udomačena že v predrimskih časih. V širšem smislu lahko redkev razdelimo med poletne, jesenske, zimske in spomladanske vrste. Spomladi si lahko najpogosteje privoščimo rdeče redkvice.

Učinkovine: askorbinska kislina, folna kislina, kalij, vitamina B6 in C, gorčično olje, riboflavin, magnezij, baker in kalij.

Uporabnost: solate, omake, juhe, namazi.

Zdravilnost: za kosti, hrustanec, zobe, dlesni, zdravo kožo in zdravljenje ran ter opeklin. Listi so zdravilni in so bogat vir vitamina C, beljakovin in kalcija. Iz listov lahko stisnemo zdravilen sok in ga pijemo. Zaradi hranil, ki jih redkvica vsebuje, je odlično sredstvo za zdravljenje kožnih bolezni - pomaga pri izpuščajih in suhi koži. Za osvežitev in nego obraza pripravite pire iz surove vrtnice redkvice in ga nanesite na obraz. Pustite nekaj časa, nato izperite.

Redkvice s sirnim namazom

Potrebujemo: 3 skodelice sirnega namaza s smetano, 2 šopka rdečih redkvic, 1 dl kisle smetane, drobnjak, meliso, sladki janež

Priprava: Rdečim redkvicam odrežemo korenine in liste. Dobro jih operemo in narežemo na lističe. V posodici zmešamo sirni namaz in kislo smetano. Na krožnik damo sirno mešanico in nanjo položimo rezine redkvice. Potresemo s sesekljanim drobnjakom, meliso in sladkim janežem.

Solata iz redkvic

Potrebujemo: 3 šopke rdečih redkvic, 1/2 limone, 1 žličko gorčice, sol po okusu, 2 žlici oljčnega olja, 5 vejic drobnjaka ali 10 listov čemaža.

Priprava: Drobnjak ali čemaževe liste temeljito operemo, osušimo in na drobno narežemo. Redkvice očistimo in operemo, nato pa jih narežemo na kolo-barje. Stresemo jih v večjo skledo. Limono prerežemo na pol in iztisnemo sok iz polovice limone. V posebni skledici zmešamo olje, sol, limonin sok in gorčico. Kolobarje redkvic prelijemo s pripravljeno polivko in vse skupaj dobro premešamo. Pripravljeno solato potresemo s svežim drobnjakom ali čemaževimi listi.

Juha iz ohrovta in redkvic

Potrebujemo: 1/4 kg krompirja, 30 dag listnatega ali brstičnega ohrovta, 1 majhno čebulo, 1 šopek rdečih redkvic, 3 žlice oljčnega olja, 1/4 l zelenjavne juhe, 1 dl kisle smetane, sol, poper, nariban muškatni orešček, 1 žličko jabolčnega kisa.

Priprava: Krompir operite, olupite in narežite na koščke. Čebulo olupite in na drobno seseklajte. Redkvice operite in očistite. Polovico zelenja od redkvic seseklajte, preostalo pa zrežite na trakove.

V loncu segrejte oljčno olje in na njem prepražite čebulo in sesekljan ohrovt. Dodajte krompir in juho ter pokrito kuhajte pol ure. Polovico redkvic zrežite na kolobarje in jih po 20 minutah dodajte h krompirju. V juho vmešajte kislo smetano in jo pretlačite. Juho začinite s soljo, poprom, muškatnim oreščkom in kisom.

Besedilo: Primož Kolman

Kolobarjasti sončni mrk

Podoben kolobarjasti sončni mrk se je zgodil 20. maja lani. Posnetek je iz Ameriške zvezne države Nevada. (Vir: Wikimedia Commons. http://en.wikipedia.org/wiki/File:Annular_Eclipse._Taken_from_Middlegate._Nevada_on_May_20._2012.jpg)

Kolobarjasti sončni mrk nastopi, ko se v primerjavi s Soncem navidezno manjša Luna znajde med Soncem in Zemljo. Ker je Luna videti manjša, ne more zakriti celotne Sončeve površine, zato je Sonce videti kot bleščeči kolobar. Govorimo o kolobarjastem sončnem mrku. Tako Luna kot Sonce namreč od Zemlje nista ves čas enako oddaljena. Ko je kateri od njiju bližje, je videti večji, ko je bolj oddaljen, pa manjši.

Kolobarjasti sončni mrk bo 9. maja viden iz Avstralije, Indonezije ter iz otokov Tihega oceana, ki ležijo vzdolž ekvatorja. Pri nas mrk ne bo viden. Ker pa živimo v dobi interneta in je v splet vključenih vedno več spletnih kamer, naj omenim, da bodo v Avstraliji na vzhajajočem Soncu prvi videli kolobarjasti sončni mrk okoli pol dvanajstih po našem času. V centralnem delu Tihega oceana, kjer bo kake tri ure kasneje poldne, bo kolobarjasti sončni mrk trajal skoraj šest minut.

Mars, rdeči planet.
Foto: Nasa/JPL-Caltech

Ali bo komet treščil na Mars?

Prvi letošnji odkriti komet z oznako C/2013 A1 je 3. januarja odkril znani avstralski lovec na komete Robert McNaught iz observatorija Siding Spring v Novem Južnem Walesu v Avstraliji. Komet se giblje po tirnici, ki ga bo, kot kaže, 19. oktobra 2014 popeljala v neposredno bližino Marsa. Najverjetneje bo komet letel mimo rdečega planeta, vseeno pa obstaja majhna, vendar ne zanemarljiva verjetnost trčenja.

Če bi prišlo do trčenja, bi bile ogrožene predvsem tiste misije na Marsu, ki so odvisne od solarnega napajanja, saj bi komet ob trku dvignil ogromno količino prahu, ki bi za nekaj mesecev zasenčil Sonce. Kaj nam bo prinesel 19. oktober 2014, bomo še videli. Najmanj, kar lahko pričakujemo, je kopica čudovitih bližnjih posnetkov mimoletkečega kometa, ki jih bodo poslale sonde z Marsove površine in orbite.

Komet se bo na svoji poti zelo približal Marsu.

Foto: Nasa/JPL-Caltech

Vrvica iz lubja

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Brez vrvi se verjetno ne odpravimo na izlet ali bivakiranje. Če se nam to vendarle zgodi, vrvico pa nujno potrebujemo, da privežemo kotliček na trinožnik in ne želimo žrtvovati vezalk iz gozdarjev, lahko na hitro naredimo iz lubja dreves dovolj kvalitetno vrvico.

Za izdelavo vrvi potrebujemo samo spodnjo plast lubja, ki se nahaja med lesom in skorjo (nekoliko poenostavljeno). To je tkivo iz vlaknastih cevok, po katerih se pretakajo sokovi drevesa (floem).

Najprej moramo olupiti lubje s palice. To najlažje naredimo v obdobju intenzivnega pretakanja sokov po drevesu, to je od pomladi pa nekje do sredine poletja. Za izdelavo vrvice ni primerno lubje vseh dreves. Pri nas se verjetno najbolje obnese vrba, ne nazadnje zato, ker je lubje z vrbove palice najlažje olupiti. Primerna drevesa so še lipa, gaber, javor, topol, lahko pa poskusite tudi z drugimi. Palico vedno odrežemo tako, da ne delamo škode v gozdu! Potrebujemo vejo, ki ima čim bolj gladko lubje s čim manj stranskimi poganjki, da lahko z nje olupimo čim daljše trakove lubja. Primerna debelina je od dobrega centimetra naprej.

Na Sliki 1 vidimo, kako olupimo lubje z debelejšo palico. Po celi dolžini z nožem ali sekirjo lubje prerežemo do lesa. Ker je debelejšo lubje pretrdo za delo z rokami, z nožem pa ga hitro poškodujemo, si izdelamo pripomoček - sploščen kos palice, kot je na Sliki 1a. Pomembno je, da je vrh palice ploščat, lepo zaobljen in brez ostrih robov, da ne poškodujemo lubja, ko postopoma previdno odrivamo lubje od lesa (Slika 1b). Na Sliki 1c je veja kostanja, njegovo lubje se ni prav dobro obneslo pri izdelavi vrvice.

S traku lubja, ki ga tako dobimo (Slika 1b in 1c, puščica), moramo odstraniti še suho zgornjo plast, skorjo, ki jo lahko postrgamo s hrbtno stranjo noža (ne z rezilom). Uporabimo samo vlaknat trak, ki

ostane. Če imamo dovolj časa, trakove lubja za dva do tri tedne namočimo, najbolje v rahlo tekočo vodo (potok). Suha skorja pri tem odpade, ostanejo le gladki vlaknasti trakovi, zelo primerni za izdelavo vrvi. Ta način je še posebej ustrezen za trdo lubje z močnimi vlakni, kot je lipovo. Mogoče se da postopek skrajšati z namakanjem v vroči vodi ali s kuhanjem - poskusite na taborjenju!

Obstaja tudi hitrejši način, kako priti do lubja. Za začetek predlagam, da uporabite vrbovo palico, ki jo je najlažje olupiti, kasneje pa lahko poskusite tudi s palicami drugih dreves ali grmov. Na robu palice odlučimo del lubja, toliko, da ga lahko primemo z roko. Trak lubja, ki tako nastane, previdno vlečemo proti sebi in stran od palice (puščice na Sliki 2). Ko se del lubja odluči, preprimemo in ponovimo postopek. Na ta način lahko dobimo precej dolg trak.

Zdaj moramo ločiti zunanjo plast lubja od notranje vlaknaste plasti. Postopek začnemo na robu traku lubja, podobno kot ločimo samolepilno nalepko od

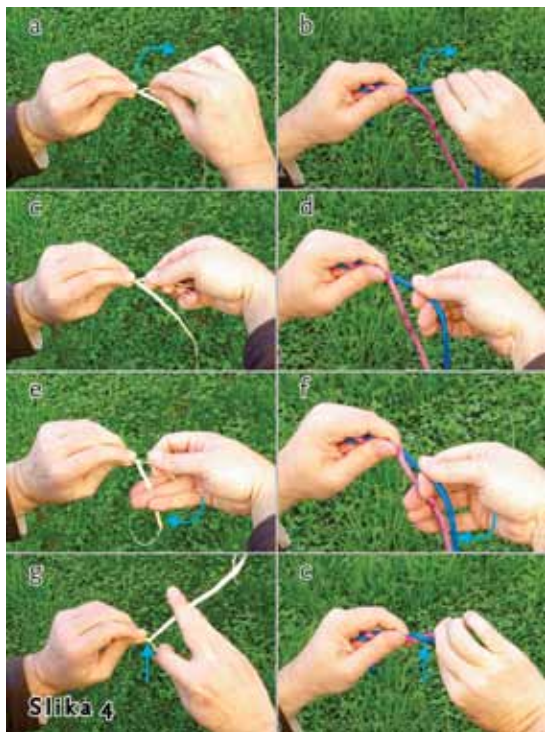

papirja. Vlaknasto plast upognemo okoli kazalca in jo z ostalimi prsti vlečemo navzdol (Slika 3a). Ostali, manj elastični del lubja s skorjo držimo z drugo roko.

Glede na želeno debelino vrvice, dobljeni trak razcepimo na ustrezno široke trakove (Slika 3b). Z ožjimi trakovi je delo lažje, za delo s širšimi je potrebno nekoliko vaje.

Pletenje vrvice začnemo tako, da primeren trak zvijemo, kot kaže Slika 3c. Sestavimo ga tako, da se del traku ovije okoli drugega (Slika 3d) in dobimo lep začetek vrvi. Ta zviti del držimo z levo roko (levičarji verjetno z desno), primemo prvi krak z drugo roko (Slika 4a (4b)) in zavrtimo stran od sebe (podobno zaklepanju vrat, puščica) do položaja na Sliki 4c (4d). S palcem in kazalcem držimo zgornji krak, z ostalimi

prsti pa primemo spodnji krak (Slika 4e (4f)). Zdaj roko zavrtimo proti sebi (podobno odklepanju vrat, puščica) do položaja na Sliki 4g (4h) tako, da kraka zamenjata položaj, spodnji trak je zdaj zgoraj. Krakov v desni roki ne spuščamo, z levo roko pa preprimemo do mesta, kjer sta se kraka ovila eden okoli drugega (puščica na Sliki 4g (4h)). Zdaj lahko kraka z desno roko spustimo in cel postopek ponovimo z drugim krakom. To ponavljamo toliko časa, dokler ne naredimo vrvic želene dolžine. Na Sliki 4 je na levi strani prikazan postopek zvijanja vrvic iz vrbovega lubja, na desni strani pa je uporabljena sintetična vrv za bolj nazoren prikaz. Tehnika pletenja vrvi je zelo enostavna, čeprav je na slikah mogoče videti zapletena. Na spletu lahko najdete kar nekaj video prispevkov na to temo.

Pri dodajanju novih trakov med pletenjem vrvic je pomembno, da spoji niso pri obeh krakih na istem mestu, saj bi to oslabilo jakost vrvic. Ko nam ostane še okrog 3 cm (lahko tudi več) traku, novi trak dodamo k vrvici in ga skupaj z narejeno vrvico primemo z levo roko (Slika 5). Nato pa skupaj s starim trakom pletemo naprej, dokler starega traku ne zmanjka.

Na Sliki 6 vidimo vrvico pleteno iz svežega lubja, nad njo pa vrvico, ki je bila iz svežega lubja spletena pred nekaj dnevi. Konci lubja, ki štrlijo stran od vrvic, so nastali pri dodajanju novih trakov in jih lahko odrežemo. Pravilno narejena vrvica prenese kar precejšnjo obremenitev. Če potrebujemo debelejšo vrvico, jo naredimo iz dveh tanjših.

O pripravi in uporabi vrvi iz naravnih materialov bomo govorili tudi v prihodnji številki Revije Tabor.

Zleta nikoli ne pozabiš

Besedilo: Barbara Kelher in Teja Čas

Zlet ZTS je veliko taborjenje, na katerem se zbere več sto udeležencev - članov ZTS, skavtov iz Slovenije in tudi tujine. A zlet je več kot le bivanje pod platneno streho. Je druženje z vrstniki, je pridobivanje novih znanj, je izmenjava izkušenj, je širjenje svetovnih obzorij in je premagovanje samega sebe. Zlet je ena najlepših izkušenj v življenju vsakega tabornika in iz taborniške skrinje smo izbrskali nekaj spominov udeležencev preteklih zletov.

Zlet ZTS predstavlja vse tisto, kar PP klub/vod potrebuje za svojo rast. Če bi lahko bila še enkrat PP-ja, bi se vrnila v Tolmin in ustavila čas. Nepozabno.

Janez in Veni, Rod Bičkova skala Ljubljana

Zlet 2009 ... Ena izmed najbolj norih stvari, kar se mi je kdaj zgodila. Na takšnem taborniškem srečanju si res pridobiš izkušnje in prijateljstva, ki ti ostanejo celo življenje. Spoznaš nove ljudi, nove kotičke Slovenije, mimo

katerih bi se drugače mogoče samo peljal. Doživiš milijon novih stvari, navežeš stike z ljudmi iz celotne države. Na bivakiranju prehodiš polovico Prekmurja, ker ob poti naletiš na zelo prijazne domačine, ki ti z največjim veseljem dovolijo, da prespiš na njihovem zemljišču, saj takoj spoznajo, da si tabornik, ki ponosno nosi rutko okrog vratu. Seveda pa je bivač le ena od norih stvari, ki so se dogajale med programom. Naslednja stvar, ki se je meni vtisnila v spomin, je bila proga preživetja, ki je bila narejena v stilu Beara Gryllsa, torej pravi izziv preživetja.

Ko pa je po hitro minulih desetih dneh napočil čas za slovo, smo vsi skupaj planili v jok in si izmenjevali telefonske številke in elektronske naslove, da se naša dogodivščina ne bi končala tu in da bi ohranili na novo pridobljena prijateljstva še v naprej! Torej na kratko: zlet je za tabornika izziv, ki ga ne sme izpustiti, saj s tem zraste za mnogo izkušenj in pridobi prijateljstva, ki trajajo.

Maša Osojnik, Rod Jezerski zmaj Velenje

Foto: SiNi

Zlet v Pomurju mi bo ostal najbolj v spominu zato, ker je bil to moj prvi mednarodni tabor in ker sem tam zamenjal svojo prvo rutko. Zlet je definitivno dobra izkušnja, saj tam spoznaš največ tabornikov iz cele Slovenije in tudi od drugod. Vzdušje je fenomenalno, saj so vsi dobre volje, vsak ti je pripravljen pomagati, posoditi orodje, se igrati ali pa se samo pogovarjati s tabo, in to vse z nasmeškom na obrazu.

**Luka Kocijančič, Rod gorjanskih tabornikov
Novo mesto**

jezera, kjer nas čaka obilo aktivnosti in mnogo priložnosti za sklepanje poznanstev in prijateljstev.

Menim, da bi morali zleti biti namenjeni predvsem našim GG-jem, saj je to edinstvena priložnost za spoznavanje tistega tabornišтва, ki obstaja preko meja svojega rodu, ter za spoznavanje raznolikosti tabornišтва tako pri programskih aktivnostih kot tudi pri spoznavanju sovrstnikov iz drugih krajev in upam, da tudi iz drugih držav.

Veliko zletov smo že imeli v ZTS. Nekateri so bili boljši, nekateri slabši, eni deževni, drugi sončni, ampak vsak je bil poseben, poln doživetij, energije, veselja in žalosti ob koncu. Veliko je bilo novih prijateljstev in ljubezni. Večina tega ne bo nikoli pozabila.

Vojko Vičič - Vičo,
Rod soških mejašev Nova Gorica

Ko sem bil leta 1997 na zletu v Velenju, sem bil star 15 let. Kar nekaj mojih najlepših taborniških spominov je povezanih s tem dogodkom. Mislim, da bi lahko napisal celo knjigo doživetij.

Že pred zletom smo pomagali postavljati tabor in smo cele dneve viseli tam. Bil sem član krasnega voda in v našem podtaboru smo imeli odlične sosede, dekleta iz Izole. Vsak dan smo komaj čakali, da smo videli, kakšne aktivnosti imamo na voljo naslednji dan. Nikoli nismo dobili najboljših, a že pričakovanje je bilo nekaj posebnega. Uvrstili smo se v finale odbojarskega turnirja. Prvič v življenju sem imel punco. Prvič sem kuhal in pomival posodo. No, pri kuhanju so nam pomagala dekleta iz Izole, mi smo bolj zajtrke pripravljali. En večer sem preživel v coklih in belih nogavicah. Ker je bil moj prijatelj Uroš član "varnostne službe", smo se tuširali v tuših, ki so bili namenjeni le osebju. Bila je ena velika nora dogodivščina! Nujno bi moral nekaj takšnega doživeti vsak tabornik!

Tomaž Hudomalj - Hugo,
Rod Jezerski zmaj Velenje

Prav zaradi Zleta sem se zaljubil v taborjenje in taborniško življenje na sploh. Na Zletu sem sklenil prijateljstva, ki so res trdna; tam sem spoznal enega svojih

najboljših prijateljev. Moji najboljši prijatelji so vsi taborniki in večino sem spoznal na Zletu. Še sedaj se spomnim, kako smo se spoznavali in povezovali na delavnicah ter dnevnih izletih, kako smo spoznavali Pomurje. Mislim, da takega vzdušja, ki ga doživiš na Zletu, Jamboreeju in podobnih akcijah, res ne doživiš nikjer drugje. In takega prijateljskega odnosa in enakopravnosti družbe tudi ne. Od Zleta naprej nimam problemov, da bi s taborniki kam šel, vedno imam občutek samozavesti. Vem, da so me taborniki skupaj z Zletom pomagali narediti takega, kot sem, se pravi samozavestnega, pripravljenega pomagati, spoštljivega do narave.

Jean Luc Burilov, Rod Bičkova skala Ljubljana

Foto: SiNi

Še je čas za prijavo na Zlet 2013, ki bo potekal od 1. do 10. avgusta v Velenju. Ne zamudite te nepozabne izkušnje! Več informacij na www.zlet2013.si.

Quo vadis KVIDO?

Vzgoja in izobraževanje ter tečaji v Zvezi tabornikov Slovenije

Besedilo: Domen Uršič - Medo, načelnik za vzgojo, izobraževanje ter delo z odraslimi v ZTS

Pred davnimi, davnimi časi je za devetimi gorami in za devetimi vodami, še malo naprej od stare ropotarnice, stala jablana. Saj veste, tam, kjer je zadnjič tako močno deževalo, da so o tem pisali celo v časopisih. Ob jablani se je raztezalo zeleno-modro jezero, ki je med gorami varovalo svoje skrivnosti. Dokler ni tja zataval Tabornik, ki si je pod njo postavil šotor. Jablana je obrodila lepa rdeča jabolka in kdor koli je vanja ugriznil, si je zaželel še več. Več znanja, več izkušenj in tega, da bi vse to s kom delil. Tako se je Tabornik vrnil domov, kjer je svojo zgodbo povedal prijateljem, otrokom ... Zaželeli so si tega, da bi tudi oni okusili jabolka znanja. Pričeli so opazovati svet, sebe in ljudi. Pripovedovati so začeli svoje zgodbe, ki so bile samosvoje in ki so jim pomagale razumeti svet, se v njem dobro počutiti in ga na koncu spremeniti na bolje. Upali so si narediti prvi korak.

Včasih se prileže kaka pravljica, pripovedka ob tabornem ognju. Zapelje nas v svet, kjer se počutimo varne. A takega ga lahko naredimo sami. Taborništvo je gibanje, ki se v svetu že dobrih sto let trudi biti pomemben dejavnik pri omogočanju mladim, da postanejo avtonomni, solidarni, odgovorni in angažirani prebivalci sveta, ki mu rečemo Zemlja. Skozi zgodovino človeštva smo se naučili, da je najhujše, kar se lahko posamezniku zgodi, da se nekritično prepusti volji drugih. Posledice "krize", ki naj bi nam v tem trenutku onemogočala uresničevanje svojih idej, so nastale prav iz želje večine po tem, da samo sledijo besedam, ki se lepo slišijo, a imajo zelo drugačne posledice od obljubljenih.

Taborniki razumemo, da je vsaka "kriza" samo nova priložnost, da preizkusimo, ali si res upamo stopiti korak dlje, kot smo to naredili včeraj. Prav zato sta vzgoja in izobraževanje, ki nam pomagata, da čim več mladih dobi priložnost preizkušanja samega sebe, pomembna že od samega začetka. V taborništvu se začne že v vodu, kjer ima naš član prvi stik s svojim

vodnikom, ki je največkrat star dobrih 14 let. Prav zato je pomembno, da vodnikom omogočimo, da so usposabljanja, ki se jih udeležijo, čim bolj kakovostna in njim primerna. V zadnjih dveh letih smo se trudili, da bi kar čim bolj analizirali, kakšne so potrebe rodov in prisotnost katerih vsebin je treba poudariti na posameznih tečajih.

Vodniški tečaji

Vodniške tečaje v Zvezi tabornikov Slovenije organizirajo območja. Člani območja najbolj poznajo stanje v rodovih, katerih znanj primanjkuje njihovim vodnikom in kako jim ta znanja najbolj približati. Vodje vodniških tečajev se redno srečujejo na letnih posvetih, ki so že prinesli določene spremembe v vsebine tečajev in način, kako jih tečajniki spoznavajo.

Na posvetih smo prepoznali dejstvo, da predznanje bodočih vodnikov na področju taborniških veščin ni dovolj dobro, da bi jih res lahko kakovostno posredovali svojim članom. In če vodi delujejo, je vzdušje v rodu dobro in vodniki ostajajo. Če ima rod dovolj vodnikov, je veliko lažje organizirati letne programe in predvsem taborjenja. Nekateri vodniški tečaji so prav iz tega razloga v program tečajev vključili več tovrstnih dejavnosti. Pri izvedbi vsebin, ki se dotikajo specifičnih znanj, pa na pomoč prihajajo tudi mentorji specialisti s posameznih področij taborniških veščin.

Letos bo v želji, da bi mentorjem in predavateljem malo olajšali delo, vsem tečajem na voljo posebna skripta. V njej smo v letu in pol s pomočjo mentorjev, vodij in predavateljev na vodniških tečajih zbrali in poenotili vsebine, ki so jih izvajali v zadnjih letih na usposabljanjih. Ta skripta vsebuje teoretična znanja, praktične primere in nekaj primerov dobrih praks, kako tečajniku približati vsebine. Skripta bo poleti dopolnjena s kritičnimi pripombami iz prakse in z "navodili", kako izpeljati res dober tečaj. Sledil bo pregled s strani zunanjih strokovnjakov, nakar bodo vsebine na voljo vsem sedanjim in bodočim usmerjevalcem izobraževanj po območjih.

To poletje in jesen boste kot načelniki svoje člane lahko usmerili na 12 različnih vodniških tečajev, z veseljem pa pozdravljam v novi družbi Dolenjce. Le še namig, da vodnike pošiljajte na različne tečaje, saj vsak tečaj ponuja drugačno izkušnjo, ki v vaš rod mimogrede prinese novo prakso.

Foto: SiNi

Foto: SiNi

Specialistični tečaji

Specialistični tečaji so namenjeni tistim članom rodov, ki si želijo poglobiti znanje na posameznem področju, pa naj bo to pionirstvo in bivanje v naravi, lokostrelstvo, poznavanje živali in rastlin ali mogoče topografije in orientacije, vsekakor pa tudi prve pomoči.

Dobro je imeti v rodu specialista, saj lahko pomaga vodnikom pri izvajanju programa. Specialisti pa so več kot dobrodošli organizatorji dejavnosti tudi na taborjenjih, ki tako mimogrede postanejo še boljša šola sobivanja in življenja v naravi.

Specialistični tečaji omogočajo razvoj taborniških veščin, ki so tiste, ki nas razlikujejo od ostalih organizacij. Specialisti so pridobili veljavo po posameznih rodovih, ki tudi zaradi njih boljše delujejo in beležijo rast članstva. Zato jim skušamo dati dodatno veljavo preko prepoznavnosti s strani ne-tabornikov. V zadnjih letih pospešeno sodelujejo pri izvedbi specialističnih tem tako na vodniških tečajih kot na tečajih za vodje.

Tečaji za vodje

V lanskem letu smo nadaljevalni tečaj za vodje preoblikovali v woodbadge tečaj. Zdaj je čas za spremembe na temeljnem tečaju za vodje. A ne se ustrašiti. Gre za spremembe, ki vodijo h kakovostnejšemu programu in vsebinam za delo v rodu.

Temeljni tečaj za vodje je namenjen načelnikom, katerih glavna naloga je usmerjanje in preverjanje kakovosti programa, ki se izvaja v rodu. Poudarek

bo na tistih vsebinah, ki mlademu vodji pomagajo pri delu z vodniki, starši, člani, lokalno skupnostjo, šolo in vsemi, s katerimi pride v stik.

S strani vodniških tečajev je prišla želja, da bi bodočim načelnikom pomagali pri nadaljevanju procesa usposabljanja vodnikov, ki se ne zaključijo na vodniškem tečaju, ampak traja še skozi celotno taborniško leto. In enako velja za bodoče načelnike, ki po tečaju potrebujejo pomoč starejših tabornikov, predvsem pri prvih korakih in v težkih trenutkih.

Na woodbadge tečaj letos prihajajo Finci. No, predvidoma Timmo Mutonen, ki nam bo pomagal pri oblikovanju sistema kadriranja in usmerjanja tabornikov za delo v rodovih, na območni in zvezni ravni. Namenjen je vsem tistim, ki potrebujete nov izziv in si želite drugačne izkušnje, ki bi radi še boljše delali in se ne bojite sprememb.

Na tečajih za vodje bodo letos tudi prvič razpisane vsebine za osebne projekte, ki so bile prepoznane s strani ostalih komisij na ZTS. Osnovna želja sicer še vedno ostaja, da tečajniki na usposabljanje pridejo z že znanim osebnim projektom.

**Več o tečajih in usposabljanjih
v ZTS dobite na
www.tabornik.eu in
www.rutka.net.**

Rod

A vse se začne v rodu. Najpomembnejše za vsakega tabornika je, da se v rodu počuti dobro, da naredi prve korake in dobi priložnost, da odkrije svet, ki se odpira. Vloga načelnikov in starešin je, da svojim članom to omogočate, kajti le tako bodo nekoč spreminjali svet, v katerem se bomo spet vsi počutili dobro.

Prihodnost

V prihodnosti nas na področju vzgoje in izobraževanja v taborništvu čaka še kar nekaj preprek, ki jih bomo skupaj preskočili. Na posvetu, ki je potekal na dan upora na Kovku nad Ajdovščino, smo začrtali smer-nice, s pomočjo katerih bo taborništvu v skupnosti in družbi še bolj prepoznavno.

Pripravlja se nova vloga za program strokovnega delavca v športu, iščejo se možnosti za sodelovanje s posameznimi oddelki na fakultetah in z Ministrstvom za izobraževanje, znanost in šport, predvsem na področju prepoznavanja pridobljenih veščin in znanj na področju taborništvu. Povsod nas čakajo odprta vrata, le stopiti moramo skozi nj.

Foto: SiNi

Novosti na področju tečaja za vodje

**Besedilo: Jasna Vinder,
vodja šole Tečajev za vodje 2013**

Že pred nekaj leti je ZTS oziroma KVIDO poskusila poenotiti tečaje za izobraževanje z zahtevami s strani Strokovnega sveta za šport. S tem smo taborniki dobili možnost pridobiti tudi formalno izobrazbo na področju športa za naziv Strokovni delavec v športu.

Vendar pa vse ni šlo tako enostavno. Govoriti o taborništvu kot o športu je za marsikoga sporno, saj se gibanje v naravi ne more uvrstiti med športe, prav tako je v taborništvu veliko drugih aktivnosti, ki niso niti malo športne. Vsi vemo, da se nas ne da strpati v en koš in da jadramo med športom, kulturo in duhovnostjo, kot vzgojno - izobraževalna organizacija za mlade pa damo mladim še piko na i na področju socializacije in odgovornosti. Žal so te stvari v veliki meri nemerljive, neformalno izobraževanje, na katerem temelji taborništvu, pa je zunaj organizacije večkrat potisnjeno na stranski tir.

Po novem bo treba za pridobitev naziva Strokovni delavec v športu predvidoma opraviti tečaj in dodatni modul, kjer bo poudarek predvsem na športnih dejavnosti, ki jih razvijamo v ZTS. Te smo razdelili na štiri sklope: športne igre, taborniške športne veščine, tekmovanja in gibanje v naravi. Da razbremenimo tečaj za vodje, ki je bil zadnja leta precej zatrpan, bodo na program modula uvrščene tudi vsebine s področja taborniških specialnosti (orientacija in topografija, pionirstvo, prehrana v naravi in prva pomoč), kar pa ne pomeni, da specialisti na tečaju ne bodo prisotni.

Woodbadge tečaja se bodo še vedno udeležili tisti, ki bodo želeli nadgraditi in poglobiti svoje znanje vodenja. Tečaj formalno (na državni ravni) sicer ni del tečajev za pridobivanje strokovnih nazivov, je pa potreben za taborniško napredovanje - za "polenca" in za naziv Inštruktor I. stopnje.

Posvet IO ZTS

Člani izvršnega odbora (IO) ZTS smo se 23. aprila srečali na posvetu. Da smo bili bolj produktivni, smo se dobili v sproščenem okolju v Trstu pri Poloni, načelnici za program za mlade. Naredili smo načrt za aktivnosti v naslednjih mesecih in letu ter določili še cilje za naprej. Bili smo zelo produktivni in polni idej, sedaj pa upamo, da nam vse načrtane akcije uspejo.

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
NACIONALNA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

Zbrala: Teja Čas

Zlet ZTS 2013

Kot že veste, se bo od 1. do 10. avgusta 2013 ob Velenjskem jezeru in širši okolici šaleške doline odvijal Zlet ZTS - National Scout Jamboree. Prijave so možne na spletni strani www.zlet2013.si, kjer lahko dobite tudi več informacij. Ne odlašajte in se čim prej prijavite!

Vodniški, specialistični in drugi tečaji

Na spletni strani www.tabornik.eu so objavljeni datumi vodniških tečajev, specialističnih tečajev, Woodbadge tečaja ter usposabljanja za vodjo taborniške enote. Na spletni strani najdete razpise, navodila za prijavo in vse druge informacije.

Udeležite se tečajev in si pridobite nova taborniška znanja!

59. Državni mnogoboj

Komisija za program za mlade v ZTS in soorganizator, društvo tabornikov Rod mirne reke Mirna, vabita na 59. Državni mnogoboj za vse starostne veje (od murnov do grč) na Mirno na Dolenjskem.

Tekmovanje bo potekalo 15. junija, celotna akcija pa bo trajala od petka, 14. junija, do nedelje, 16. junija. Rod mirne reke za vas pripravlja tudi pester spremljevalni program.

Dobro se pripravite na vse panoge in se vidimo na državnem mnogoboju!

Sodniški seminar

V sodelovanju z gostiteljem državnega mnogoboja, Rodom mirne reke, bomo organizirali tudi sodniški seminar. Ta se bo pričel v petek, 17. maja, ob 17. uri v Sokolskem domu na Mirni in končal v soboto, 18. maja.

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

Članarina v taborniški organizaciji

Besedilo: Boris Mrak

Vsako društvo v Sloveniji, in taborniški rodovi so društva, mora izpolnjevati osnovne predpisane zahteve tako pri sami ustanovitvi kot pri rednem delu v času obstoja in delovanja. Za izpolnjevanje zakonskih zahtev in izvajanja programa vsako društvo potrebuje vsaj minimalna sredstva: finančna sredstva (denarna sredstva), materialna sredstva (šotori, poljske kuhinje, taborni prostori, domovi, itn.) in nematerialna sredstva (fizično in umsko delo članov, ugled organizacije v okolju, itn.). Vsa sredstva taborniški rodovi pridobivajo s pomočjo dela in znanja svojih članov.

Finančna sredstva so izjemno pomembna za vsak rod, kajti s finančnimi sredstvi rodovi pokrivajo najpomembnejše stroške, pomembne za delo in obstoj rodu: najemnine za prostor, električno energijo, komunalne storitve, stroške vodenja transakcijskega računa, zavarovanja itn.

Velika večina društev (ne samo v Sloveniji, ampak tudi v drugih državah) ima za svoje člane predpisano oziroma dogovorjeno letno članarino, ki naj bi jo plačal vsak član organizacije.

Članarina je pomembna vsaj iz dveh razlogov:

- za zagotavljanje vsaj minimalnih denarnih sredstev za pokrivanje osnovnih stroškov društva, potrebnih za njegovo delovanje, in
- za izkazovanje članove pripadnosti društvu.

V taborniški organizaciji smo se demokratično dogovorili, da taborniki prispevamo minimalna finančna sredstva, potrebna za delo rodov in zveze, v obliki letne članarine. Tudi v naši taborniški organizaciji je članarina eden od najpomembnejših virov

pridobivanja finančnih sredstev, še posebej v rodovih. Del taborniške članarine se v Zvezi tabornikov Slovenije uporablja tudi za delovanje zveze in za redno izdajanje revije Tabor, ki članom prinaša tako novice kot tudi nova teoretična in praktična znanja.

Ob sedanjem ekonomskem stanju in dejstvu, da se mnoge družine v Sloveniji s težavo prebijajo iz meseca v mesec, je za naše člane članarina lahko tudi velika težava in dodatno breme. Menim, da bi morali spet oživiti prakso iz preteklosti, ko so si člani z lastnim delom zaslužili sredstva za plačilo članarine (npr. zbiranje papirja, uporabnih odpadnih surovin - kovin, itn.). S takim pristopom bi taborniki razbremenili družinske izdatke, hkrati pa bi naredili prve korake k razumevanju, kako težko je pridobiti/zaslužiti določena sredstva in da denar, ki ga otroci dobijo od staršev (namensko ali kot žepnino), ni nekaj samo po sebi umevnega. Zato se je treba potruditi, žrtvovati nekaj prostega časa in tudi nekaj narediti. To je vsekakor prvi korak k spoznavanju podjetništva, razumevanju, kako zaslužiti lasten denar in kako s skupno pridobljenimi sredstvi gospodariti v vodu.

Prepričan sem, da nekateri rodovi to že prakticirajo, bi pa bilo odlično, če bi to prakso uvedli v vse naše rodove.

5. Evropski skavtski simpozij

Besedilo: Lucija Rojko, fotografija: Radu Stinghe

V Dublinu na Irskem je od 5. do 7. aprila potekal 5. evropski skavtski simpozij. Udeležili smo se ga trije predstavniki ZTS. Simpozij se zgodi na tri leta in deluje kot priprava na Evropsko skavtsko konferenco, ki bo letos od 16. do 21. avgusta v Berlinu.

Skavtski simpozij je nastal iz potrebe, da se delegati (predstavniki nacionalnih organizacij), ki kasneje na regijski konferenci odločajo o smernicah ("The Regional Scout Plan") za določeno obdobje (trenutno triletno, najverjetneje pa se bo podaljšalo na šest let), predhodno dobijo in se posvetujejo o potrebah, željah in možnostih prihodnjega delovanja evropske regije.

Na tokratnem simpoziju so se odvijale delavnice na temo globalnih problemov, človekovih pravic, svetovnega skavtskega mladinskega foruma in aktivni participaciji mladih ter na temo glasovanja in kotizacij na konferencah. Pred samim Simpozijem smo vse organizacije članice dobile v roke dokument ("Our Future Path"), ki je obravnaval vsa pomembna področja, na katerih se je v regiji delalo v preteklem triletnju, in izzive,

s katerimi se še vedno soočamo. Ti izzivi so sodelovanje z drugimi organizacijami, financiranje, metode dela, dolžina regijskega načrta, sodelovanje WOSM in WAGGGS na evropski ravni, odnosi med regijo in svetovnim vrhom itd.

Na dogodku samem je bil poseben čas namenjen tudi definiranju potreb vseh prisotnih držav članic. Določiti smo morali potrebe naše organizacije in jih nato razporediti pod "nujno", "pomembno" in pa "super bi bilo". Člani evropskega skavtskega komiteja in vodje skupin so nato te potrebe razporedili ter ugotavljali, katerih je največ. Na podlagi tega in na podlagi dela na regijski konferenci se bo določilo strategijo in vizijo regije za naslednje obdobje. Na Simpoziju smo priložnost za sestanek izkoristili tudi člani jugovzhodne Evrope (South East Europe - SEE). V SEE

skupino spadajo nacionalne skavtske organizacije WOSM iz Hrvaške, Srbije, Bosne, Bolgarije, Makedonije, Romunije, Črne gore, Grčije, Cipra in Slovenije. Govorili smo o naših potrebah in o srečanju v jeseni ter razvijali nadaljnje sodelovanje.

Simpozij so za svojo predstavitev izkoristili tudi kandidati za naslednji evropski skavtski komite, ki so s polnim zagonom promovirali svoje candidature. Volitve bodo v Berlinu. Trenutno je že nekaj več kandidatov kot mest v komiteju, ker pa so prijave še odprte, se zna to število še povečati.

Ves čas Simpozija je bilo na Facebook strani ZTS na voljo spremljanje dogodka v živo. Omenjene dokumente in ostalo o dogodku si lahko preberete na: <http://europak-online.net/events/symposium2013/>.

Svetovna skavtska fundacija

Besedilo: Boris Mrak

Svetovna skavtska fundacija (WSF) s sedežem v Ženevi je bila ustanovljena 14. februarja 1969. Namen delovanja WSF je tako finančna kot druga pomoč Svetovni skavtski organizaciji (WOSM) pri delu in razvoju skavtskega gibanja v svetu.

WSF je pričela delovati s kapitalom v višini 10.000 ameriških dolarjev. Danes upravlja s kapitalom v višini približno 65 milijonov ameriških dolarjev. To so relativno majhna sredstva v primerjavi s podobnimi fundacijami v svetu, vendar je fundacija izjemno pomemben del WOSM, saj z zbiranjem sredstev pomembno pomaga financirati delo WOSM.

Letni bruto proračun WOSM znaša okoli deset milijonov dolarjev. Na prvi pogled je to veliko denarja, vendar če pomislimo, da ima WOSM 32 milijonov članov, to ni tako veliko. Polovico tega zneska, pet milijonov dolarjev, zbere Skavtska fundacija, polovico pa zberemo člani s članarino.

Glavno vodilo pri zbiranju sredstev je, da donatorjev ne prosijo za denar, temveč jim ponudijo priložnost, da investirajo v prihodnost. In investiranje v skavtsko gibanje je najboljša investicija v prihodnost.

V upravnem odboru WSF je danes 24 članov, ki po svojih močeh pomagajo pri zbiranju sredstev. Eden od njih je tudi danski podjetnik Lars Kolind, ki je Slovenijo obiskal v začetku marca. Kolind, ki je bil v obdobju 2007-2011 tudi predsednik fundacije, nam je razložil, kako je sploh prišel v WSF: "K delu fundacije me je povabil Klaus Jacobs, lastnik firme Jacobs Suchard, največjega podjetja za izdelavo čokolade in slaščic na svetu. Zares veliko podjetje. Rekel mi je: 'Moraš se vključiti v zbiranje sredstev za skavte. Večina ljudi meni, da je zbiranje sredstev dolgočasno, vendar je to najbolj zanimiva zadeva za odrasle v skavstvu.' Danes se s tem mnenjem strinjam tudi jaz!"

Foto: World Scout Bureau

Od leta 1977 je častni predsednik Svetovne skavtske fundacije švedski kralj Carl XVI. Gustav, ki je član skavtske organizacije že vse od leta 1955. O svoji trdni podpori skavtskemu gibanju pravi:

"Prepričan sem, da se strinjate z menoj, da je naša dolžnost ustvariti čim boljši svet za naše otroke. Svet miru, čiste vode in zraka, svet prijateljskih vezi med ljudmi različnih ras, religij in jezikov; ali ni to razumna zahteva?"

Iz mojih lastnih izkušenj je svetovno skavtsko gibanje ena od poti za vzgojo mladih ljudi v državljane sveta. Program skavtske organizacije je tak, da navadimo tako posameznike kot skupino, da najdejo svoje lastno mesto, upoštevajoč specifične pogoje pri sodelovanju s prijatelji in vodji.

Z nalogo biti uspešen pri pomembnem cilju vzgajanja mladih ljudi je nujno zagotoviti visoko kakovost vzgoje. Svetovna skavtska fundacija in Svetovna organizacija skavtskega gibanja se zelo zavedata te potrebe. Skavtstvo ne sme biti razpoznavno kot staromodno in izven današnjega časa. Skavtski program se stalno prilagaja razvoju in trendom družbe."

World Scout Fundation

Foundation du Scoutisme Mondial

Okoljska vzgoja je zabaven izziv in resna obveza

Besedilo: Matic Stergar, fotografije: Janez Hozjan

Sestrsk organizacija ZSKSS je konec aprila organizirala posvet o okoljski vzgoji, udeležila sva se ga tudi predstavnika ZTS. Rezultati so prijetno druženje, nova poznanstva s področja okoljske vzgoje, primeri dobrih praks, ki jih lahko izkoristimo tudi taborniki, in prebudena motivacija za izvedbo konkretnih akcij.

Namen posveta je bil spoznati različne metode okoljske vzgoje nekaterih organizacij ter na podlagi predstavljenih primerov dobrih praks in lastne izkušnje opredeliti ključne elemente za kakovostno izvajanje okoljske vzgoje. Organizatorji so nas povabili na idilično kmetijo odprtih vrat Na Kuren, na Stari Vrhniki, sam posvet pa je bil zastavljen klasično, po vsebinskih sklopih. Začeli smo s primeri dobrih praks v teoriji, potem v praksi in v zaključnem delu, preko razprave, skušali odpreti ključne teme, vezane na okoljsko vzgojo.

Odzvala se nas je lepa družina predstavnikov organizacij, ki nam je mar za to, kako vzgajamo naše otroke za življenje z naravo v sožitju. Svoje dobre prakse je tako predstavil Zavod za gozdarstvo RS, ki je preko evropskega projekta PAWS MED razvil odlično metodo Gozdne pedagogike, podprto tako z učnimi gradivi kot tudi odlično programsko opremo za načrtovanje dejavnosti. Zavod za gozdarstvo letno izvede aktivnosti s preko 10.000 predstavniki vseh ciljnih skupin. Zelo aktivni so tudi na Zavodu RS za

varstvo narave, kjer so svojo okoljevarstveno pedagoško aktivnost prav tako naslonili na evropsko raven: rezultat projekta NatReg je koncept Interpretacija narave, ki ga izvajajo od ravnih vrtca naprej. Predstavljen je bil tudi pristop dela ZSKSS, ki je skavtska metoda (WAGGGS) in tako zelo podoben našim principom.

Da bi vse skupaj izkusili na lastni koži, smo šli v gozd. Poleg izvedbe dejavnosti v sklopu Gozdne pedagogike smo izvedli tudi vajo dr. Bogdana Žorža, ki jo je razvil za potrebe izvajanja Svetovalnih

taborov, imenovano Skriti kotiček. Gre za poldnevno individualno vajo v naravi, kjer se mladostnik zelo mirno lahko sreča sam s seboj. Dobra zadeva za duhovni razvoj posameznika!

Bolj kot to, kar se je zgodilo na posvetu, je pomembno, kaj se bo zgodilo po njem. To priložnost lahko izkoristimo vsaj za dvoje, za samorefleksijo in za nadgradnjo taborniških programov in vsebin s primeri dobrih praks posveta.

Okoljska vzgoja pri tabornikih

Na mestu je vprašanje, ali taborniki izvajamo kvalitetno okoljsko vzgojo. Ali je to, da ne smetimo ter se sicer dobro počutimo in znajdemo v naravi, dovolj? Je to, kar je del našega programa, res okoljska vzgoja? Ali je, če se z vodom udeležimo čistilne akcije, to primer dobre prakse okoljske vzgoje? Ni nujno. Če zadeve ne postavimo v širši kontekst in vsakemu posamezniku ne omogočimo polne izkušnje, lahko taka akcija izzvneni kot neko mehanično pobiranje smeti, ker to pač "moramo početi".

Pomembno je odgovoriti na vprašanja, zakaj moram jaz pobirati smeti, če jih pa nisem odvrigel, zakaj bi pobiral smeti za drugimi, če jih bodo pa spet metali. Pomembno je, da vsak posameznik v polnosti razume, kaj počne in zakaj, da se mu potem tako obnašanje usede v podzavest in ga enostavno živi. Seveda je podobnih primerov nešteto, za vsakega posebej in celostno za polje okoljske vzgoje pa smo sebi in drugim dolžni temeljit premislek.

Na posvetu prebujena motivacija lahko v našo organizacijo prinese vsaj štiri zelo pozitivne stvari:

1. V kratkem bomo na testiranje dobili odlično namizno strateško igro, ki je nastavljena tako, da se igralci seznani s celotnim procesom sonaravnega umeščanja objektov v prostor. Ta igra je lahko odličen pripomoček za delo z vodom.
2. Prav tako bomo kmalu realizirali idejo, ki v naši organizaciji tli že lep čas, zdaj pa je dodatno vzpodbudo dobila preko odličnih odzivov drugih organizacij, in sicer bomo pripravili prenovljeno različico knjižice Naš tabor - del narave.
3. Na daljši rok se nam lahko obeta še ena sprememba na podlagi dobre prakse s posveta. Zavod za gozdarstvo je namreč razvil interaktivno programsko opremo za planiranje dejavnosti. Aktivnosti okrog tega, da bi to programsko opremo pridobili za

analizo, so že stekle in če se izkaže za primerno, bi jo lahko posvojili in z drugim letom pridobili orodje za planiranje vodovih in rodovih dejavnosti.

4. Še malo bolj na dolgi rok pa bi lahko izvedli resno nadgradnjo okoljske vzgoje - uvrstitev Gozdne šole med SCENES skavtske centre. To so skavtski centri, ki izpolnjujejo pogoje glede na okoljski program WOSM. Taka nadgradnja bi imela zelo pozitiven vpliv tako na okoljski program naše organizacije kot tudi na pomen Gozdne šole kot skavtskega centra na svetovnem skavtskem zemljevidu. Za to so potrebne strateške odločitve in celosten angažma.

Okoljska vzgoja je nekaj, za kar bi tabornik sredi noči rekel, da jo ima vgrajeno v male možgane. Z malo refleksije ugotovimo, da to ni čisto tako in da nas čaka na tem področju še kar nekaj dela. Štiri zgoraj opisane ideje so štirje izzivi - štiri priložnosti za nas, da se premaknemo in naredimo nekaj, da bomo čez eno leto ob pisanju o okoljski vzgoji lahko napisali: "Smo že naredili."

SCOUTS
Taborniki ustvarjamo boljši svet

Izobraževanje za mentorje

Besedilo: Vesna Istenič, fotografije: SiNi

Počasi se bliža konec šolskega leta in z njim poletne počitnice, ko potekajo tudi mnoga taborniška izobraževanja. Verjetno se bo tudi letos precej tabornikov udeležilo vodniških tečajev, ki bodo potekali v organizaciji posameznih območij. Štiričlanska ekipa je zato v začetku aprila pripravila že drugo Izobraževanje za mentorje vodniških tečajev.

Že predlani smo na posvetu vodstev vodniških tečajev ugotovili, da so za dobro izvedbo tečajev zelo pomembni kakovostni mentorji, ki pa jim ob vstopu v vodstveno ekipo pogosto manjka nekaterih znanj, da bi svoje poslanstvo optimalno izpolnjevali.

Na tokratnem izobraževanju smo z devetimi udeleženci izobraževanja razglabljali o različnih vidikih mentorstva. Za začetek smo opisali (narisali) profil udeleženca vodniških tečajev, potem pa smo se ukvarjali z vprašanji, kot so: kaj pomeni biti mentor, kako naj bi se mentor obnašal, katera znanja mora imeti, kako čim uspešneje voditi vrednotenja ter kako na čim bolj primeren način tečajnikom podati povratno informacijo o njihovem delu. Poglobili smo se tudi v delo predavateljev, saj večina mentorjev na

tečajih deluje tudi v tej vlogi in razmišljali o različnih pristopih, ki jih lahko uporabi za predstavitev tem. Zabavali smo se z igrami (ki so tudi del vodniškega tečaja) ter ugotovili, zakaj je pomembno, da mentor razume razvoj tima in katere vloge posamezniki prevzemajo v njem. Še posebej zabavna pa sta bila večera - tekmovalni duh bodočih mentorjev je precej razvnel kviz o ZTS (bitka za zmago ene od treh ekip je bila napeta čisto do konca).

Tudi letošnji seminar je potekal v odličnem vzdušju in z veliko pozitivne energije, člani vodstva (Anja Novljan, Jure Ausec - Bajs, Tomaž Sinigajda - Sini in jaz) pa upamo, da so mentorji na njem dobili čim več uporabnih znanj. Trenutno zaključujemo skripto, v kateri bodo podrobno predstavljene vse teme, ki smo

jih obdelali na izobraževanju, in jo bodo udeleženci dobili po pošti, potem pa bomo začeli razmišljati, kako lahko izobraževanje nadgradimo, da bo zanimivo za še večji krog tabornikov. Že zdaj se je sicer izkazalo kot uporabno in primerno za bodoče mentorje, nas pa malo skrbi nizka udeležba - od približno desetih tečajev, ki bodo potekali v letošnjem letu, so se izobraževanja udeležili le mentorji iz štirih. Upamo, da se naslednje leto vidimo v večjem številu!

Foto: Jure Ausec

Na Škalski ligi spet zabavno

Na že 13. Škalski ligi je bilo letos nadvse zabavno in zanimivo. Kar 36 ekip (okoli 200 tabornikov iz vse Slovenije) se je zabavalo v izvirnih šaljivih igrah, ki so iz gledalcev in nastopajočih izvaljale obilico smeha, in na ne preveč zahtevnem orientacijskem pohodu. Sprva sicer zadržano vreme nam je s soncem postreglo okoli poldneva in nam tako še dodatno polepšalo dan.

Letošnja tematika je bila "prazgodovina", tekmovanje pa je imelo tudi humanitarno noto. Zbiralo se je nepokvarljivo hrano, ki so jo namenili pomoči potrebnim družinam.

Tekmovanje se je res izkazalo kot nadvse primerno za tabornike vseh starosti, predvsem pa za mlajše in starejše GG-je, ki se želijo zabavati v dobri taborniški družbi in se naučiti prvih samostojnih orientacijskih korakov.

SiNi

Foto: SiNi

Foto: SiNi

Zmagovalci

Mlajši GG: Ogenjčki (RSM)
 Starejši GG: Miki miške 1 (RGP)
 PP: RHP 1 (RHP)
 RR + grče: Grajski zmajčki (RJZ)

Foto: SiNi

Foto: SiNi

Rutke v Tivoliju

Taborniki Mestne zveze tabornikov Ljubljana vsako leto s Taborniškimi festivalom zasedemo mestni park Tivoli, kjer potekajo taborniške delavnice z zanimivimi preizkušnjami in dogodivščinami, namenjene tako tabornikom vseh starosti, kot tudi ostalim, željnim zabave.

Tokrat smo se po uvodnem zboru na Prešernovem trgu skupaj sprehodili skozi mesto in tako privabili še nekaj mimoidočih. Vsi smo se podali na delavnice, ki jih je bilo kar 50. Pridni delavničarji so pripravili zabavne in nenavadne taborniške delavnice, na katerih smo se lahko preizkušali v lovljenju rib, vožnji s kanuji, opazovali smo fizikalne poizkuse, si izdelali svojo značko, si barvali jezike in še marsikaj. Po mnenju GG-jev je bila najbolj adrenalinska delavnica skyline, kjer smo visoko v krošnjah dreves lovili ravnotežje na debeli gurti, kar ni bilo prav lahko. MČ-ji pa so bili najbolj navdušeni nad peko palačink in barvanjem obrazov. Vsi malo starejši so uživali na KT 20+, kjer jih je čakala posebna taborniška kava in polno prijateljev in starih znancev.

Foto: Nace Kranjc

Foto: Nace Kranjc

Foto: Nace Kranjc

Foto: SiNi

Foto: SiNi

Foto: SiNi

Poleg taborniških delavnic so se nam pridružili še policisti s svojimi psi in konji, biologi s prijazno želvico, gozdarji in še mnogi drugi. Obiskali so nas tudi župan Ljubljane Zoran Jankovič, predsednik države Borut Pahor, predsednik Državnega zbora Janko Veber in minister za obrambo Roman Jakič.

Tivoli je bil nedvomno poln nasmehov in barvnih rutk, saj nas je bilo skupaj kar 1200. Tako smo se vsi zabavali v dobri družbi in zanimivih delavnicah; res je bilo lepo srečati kakšnega dobrega taborniškega prijatelja in skupaj opazovati kako vsi, stari in mladi, razigrano hitijo med delavnicami in z nasmehom do ušes opravljajo naloge in preizkušnje.

Ana Lasič

Foto: Nace Kranjc

Pri pripravi 17. Taborniškega festivala so nam prijazno pomagali:

 Mestna občina Ljubljana

 MEDIS

GROVEZ
Grošelj Ervin, s.p.

Pričetek orientacijske lige KOTA

V soboto, 13. aprila, se je začela Kranjska orientacijska liga za tabornike in občane (KOTA). Prvo druženje je potekalo v velikem številu, bilo nas je okoli 50, k čemur je zagotovo pripomoglo tudi lepo vreme. Odvortitve so se udeležili orientacisti, družine in seveda taborniki. Orientirali smo se s kombiniranjem kart dveh meril (1:25.000 in 1:15.000), in sicer po Udin borštu, ki je ledeniškega izvora, in tako smo bili v družbi za Gorenjsko neznatnih borovcev. Tla so na gosto posejana z mahom, proga pa nas je popeljala tudi do nekaj prelepih koticov za oddih.

Ideja Kote, ki jo organiziramo s pomočjo Zveze tabornikov občine Kranj in Mestne občine Kranj, je razširiti orientacijski tek. V sklopu tega projekta nameravamo enkrat do dvakrat mesečno pripraviti orientacijsko tekmo za vse ljudi, ki radi hodijo v naravo, in jim razkrivati njene lepote v okolici Kranja. Poleg

Foto: KSO

tega pa želimo dati dodaten izziv rekreativnim tekačem in orientacistom. Pripravljamo nočno, gorsko, urbano in kolesarsko orientacijo in tudi orientacijo s kanuji. Ne želimo, da bi liga predstavljala zgolj tekmovanje, temveč bolj priložnost za druženje enako mislečih. Temu so namenjena druženja po koncu tekme, ko udeležencem ponudimo napitek in različne taborniške

aktivnosti.

Že na prvi tekmi smo sklenili zaveznitvo z Orientacijsko zvezo Slovenije. Njenim članom se zahvaljujemo, da so se v velikem številu odzvali našemu vabilu in tako dvignili kakovost tekmovanja. Za vse, ki so želeli trenirati, pa smo pustili KT na progi in karte na dosegu še za en teden. Najhitrejši je bil tekmovalec OK Tivoli Jan Dovč, državni prvak v sprintu, ki o progi pravi naslednje:

“Proga odvortitvene orientacije Kote se mi je zdela zelo inovativna. Skombinirati smo morali kar tri zemljevide, kar je predstavljalo dodaten izziv. Tega pri orientaciji še nisem doživel, sem pa navdušen nad idejo. Potrebne je bilo še malce več zbranosti kot ponavadi. Vsa pohvala organizatorjem! Vesel sem, da se orientacijski tek širi. Večkrat kot se na treningu ali tekmi sami poskušamo znajti v neznanem okolju, bolje nam bo to šlo, ko bomo iznajdljivost zares potrebovali.”

Vabljeni na naslednjo Koto!

Tea Derguti - Čajka

Foto: Igor Mohorič

POT 2013

Taborniki Rodu Sivi dim Krško so 14. aprila že četrty organizirali Podloško orientacijsko tekmovanje (POT). Tekmovanje je organizirano z namenom veselega, zdravega druženja in promocije občine Krško ter KS Veliki Podlog. Orientacijsko tekmovanje je bilo namenjeno vsem krajanom in ostalim, ki jih zanimajo tovrstni dogodki, ter vsem tabornikom. Večji del tekmovanja je potekal na območju med vasmami Gorica, Jelše, Hrastje, Pristava in Veliko Mraševo. Trasa je potekala po ravninskem, delno močvirnatem delu gozda, zato je bila primerna tudi za tiste, manj vešče orientacije in ni zahtevala prevelikih naporov, ki so pogosti pri orientaciji v hribovitem okolju.

Ekipa iz oddaljenih krajev so imele možnost brezplačne nočitve v večnamenski dvorani v Velikem Podlogu. Skupno se je prijavilo 47 ekip. Poleg domačih tekmovalcev so se nam pridružili tudi tekmovalci iz taborniških društev iz celotne Slovenije.

Orientacijske proge so bile starostno prilagojene. MČ ekipe so tekmovala brezplačno in so imele posebno orientacijsko progo, saj njihovo znanje obsega potne znake, ki prikazujejo smer hoje, hitre hoje ali teka. Na letošnjih živih kontrolnih točkah so se udeleženci tekmovanja preizkusili v streljanju z lokom na razdalji 10 metrov, na progi preživetja oz. adrenalinski progi z zanimivimi in neobičajnimi ovirami iz naravnih in nenaravnih materialov, svoje znanje pa so preizkusili še na minskem polju. Na poti je tekmovalcem nagajal tudi "divji prašič". To je bila tematska kontrolna točka za preizkušanje orientacijskih sposobnosti.

Orientacijsko tekmovanje je v celoti uspelo in udeležba je bila nad pričakovanji: 200 udeležencev in obiskovalcev, od tega 109 tekmovalcev izven občine Krško ter samega Posavja. Hvala vsem udeležencem, sponzorjem in ostalim, ki so pomagali pri projektu, za prekrasno izpeljano tekmovanje POT 13!

Uroš Kodrič

Iskanje zmajčka

Iskanje zmajčka je šaljivo taborniško tekmovalstvo, namenjeno murnom in MČ-jem iz celotne Šaleške zveze tabornikov, ki ga je ob dnevu tabornikov v Velenju organiziral RJZ. Letos je zlobna čarovnica s pomočjo hudobnih palčkov večkrat ponagajala veččinam, ki so se s pomočjo zmajčka Štefana, čebelice Tinke, medvedka Tonka in pogumnih tabornikov odločile, da jo s skupnimi močmi uničijo za vse hudobije. Tekmovanja se je udeležilo okoli 300 otrok oziroma 50 ekip. Samo tekmovalstvo je sestavljeno iz taborniških in šaljivih nalog. Taborniške naloge (rutice, šotorka, vozli, kroj, orientiring) so za tekmovalce obvezne, šaljive naloge pa so lahko tekmovalci obiskali za dodatno zabavo.

Z vidika organizacije je bila akcija ponovno zelo dobro izpeljana, o zabavi, veselju in dobri volji pa poroča rekordno število otrok, ki so se tudi letos ob vseh nalogah zelo zabavali. Organizatorji bi se ob tej priložnosti radi zahvalili vsem, brez katerih akcija zagotovo ne bi uspela: vodnikom in kontrolorjem ter vsem sponzorjem, ker smo z njihovimi izdelki narisali nasmeške prav vsem malim tabornikom.

Pia Mirnik

Foto: Eva Bolha

Aktivni na dan tabornikov

Za letošnji dan tabornikov smo RSO-jevci pripravili prav posebno taborniško druženje. Malce ponesrečena izbira datuma, na isti dan je namreč potekal ljubljanski Feštival, je v stolp Škrlovec v Kranju pripeljala tri ekipe iz gorenjskih rodov Rod Zelene sreče iz Železnikov, Rod Staneta Žagarja-mlajši in Rod Stražnih ognjev iz Kranja, nekaj gledalcev in sodniški zbor, sestavljen iz članov udeleženih ekip; vse skupaj pa je povezoval Toni Cahunek.

Aktivni smo bili, saj smo igrali taborniški aktiviti, vsem dobro znano igro pantomime, razlaganja in risanja Activity, ki ga je naš PP vod Frače sklenil prirediti taborniški tematiki. A, TA igra! Tako imamo že popolnoma preobražen Taborniški aktiviti oz. 'TA'. Igralno polje lahko naenkrat gosti štiri ekipe, kartice pa so prilagojene starosti tekmovalcev. Tako imamo PP, GG, MČ in posebne kartice, ki vas bodo spraševale

po naravnih znamenitostih, ki ste jih morda že srečali na hajku, o taborniških šegah in navadah, rodovih in zgodovini. Najboljši je bil domači rod, vendar pa to ni zadnja tekma, tako da ne smemo počivati na lovoričah. Naslednjič se nam pridružite tudi vi!

Tea Derguti - Čajka

Foto: Čajka

Taborniški Živ žav v Logatcu

Logaški taborniki iz Rodu Srnjak smo 20. aprila pripravili taborniški Živ žav ob 20-letnici našega rodu. Pionirci so nam postavili dve gugalnici, ki sta bili ves čas v uporabi. Vsi obiskovalci so na Info točki lahko dobili kartonček, na katerem so zbirali žige delavnice in nato za dobro udeležbo prejeli nagrado. Delavnice so bile zelo raznolike. Na tistih, ki so jih pripravile grče, so morali otroci sodelovati med seboj in razvijati svoje spretnosti: metali so podkve, z vlečenjem vrvic so morali spraviti predmete iz ene posode v drugo, zabijali so žeblje, pa tudi "koza klaumf" so se igrali. PP-ji so pripravili športne igre, fotoorientacijo, score, 20 vprašanj, mölki, glasbene čokce, A-janje, hojo po vrvi. Najbolj obiskana delavnica je bila poslikava obraza. Delavnice so bile ves čas zasedene in vsak, ki je prišel na Živ žav, se je lahko zabaval.

Ob 18. uri se je začela proslava, in sicer z zborom in taborniško himno, nato pa je prireditev vodil Gojmir Lešnjak - Gojc, ki si je kot novinar prišel ogledati dogodek in je na odru skupine tabornikov spraševal o tem, kaj počnejo, kako se kaj uporablja in nekatere stvari tudi sam preizkusil. Na prireditvi so nas nagovorili tudi župan Berto Menard, načelnik Luka Nagode, starešina Primož Sedej in starešina ZTS Jernej Stritih, ki je tabornikom z najdaljšim članstvom v Rodu Srnjak podelil priznanja. Za konec smo vsi skupaj še enkrat zapeli.

Pia Plevnik

Foto: RPG Šoštanj

Taborniki čistili Pusti grad

Leto je naokoli in tudi tokrat smo se taborniki Rodu Pusti grad Šoštanj v sklopu Čistilne akcije občine Šoštanj odpravili na delo.

Naš očiščevalni pohod smo izvedli 19. aprila. Začeli smo pri OŠ Karla Destovnika - Kajuha, kjer se je zbralo kar 80 parov pridnih rok, pripravljenih na boj s smetmi. Podali smo se čez mesto in se napotili proti Pustemu gradu. Nanj smo se povzpeli v dveh ločenih skupinah, od katerih je vsaka ubrala svojo pot. Pridno smo pobrali vse smeti, ki smo jih lahko odnesli iz narave in akcijo uspešno zaključili.

Čeprav se sami dobro zavedamo pomena našega okolja in zanj res lepo skrbimo, smo z veseljem priskočili na pomoč in pomagali čistiti naš kraj za tistimi malo manj vestnimi. Upamo, da smo naše delo dobro opravili in očistili tako šoštanjski kot tudi naš, rodov, simbol.

Mojca Čebul

Foto: SiNt

Dan v živalskem vrtu

Foto: Tea Pucer

V nedeljo, 20. aprila, se je 61 tabornikov iz Rodu jadranskih stražarjev iz Izole odpravilo na izlet v ljubljanski živalski vrt.

Na začetku smo si ogledali medvede, ki so bili zelo simpatični. Nato smo si ogledali hranjenje volkov. Pri ogledu morskega leva je oskrbnica naredila predstavo: morski lev je skakal, škropil in plezal. Videli smo tudi surikate, ki so

kopale rove po pesku. Opice so počele zelo nenavadne stvari, neprestano so se pretepale in skakale. Čez nekaj časa nas je prišla iskat ena izmed oskrbnic in nam pokazala činčilo, ki je imela zelo mehko dlako, kraljevega pitona in pritlikavega kunca. Lev in levinja sta počivala in se sončila. Gepard je bil videti zelo živčen, kajti veliko časa je migal z repom. Zelo smo bili navdušeni tudi nad kengurujem, ki je imel mladička v vreči. Po živalskem vrtu se je sprehajal zelo lep pav, ki je hodil za pavico in odpiral svoj lepi rep. Šli smo tudi v mini ZOO, kjer smo krtačili ovce in koze. Zelo smo si želeli ogledati tudi risa, a ga na žalost nismo našli, ker je bil skrit nekje med drevesi.

Osebnost mi je bil obisk živalskega vrta zelo všeč. Upam, da bom lahko še kdaj obiskal tale ZOO.

Tim Širca Stubelj
(za večino Poročevalec)

Prvi bivak divaške čete

Taborniki iz čete Črnega bora Divača smo se 12. aprila odpravili na mini bivačiranje v Vremsko dolino, kjer smo preživeli tri pestre dni. GG-ji so se z vlakom odpravili v bližino tabora, od tam pa je sledila šest kilometrov dolga orientacija. V taboru smo jih pričakali PP-ji, MČ-ji pa so se nam pridružili kasneje. Skupaj smo postavili šotore, zvečer pa zakurili ogenj, peli taborniške pesmi in si pripravili večerjo. Ponoči nas je izdatno zalival dež, vendar smo se vseeno zabavali.

Jutro se je začelo s telovadbo in zajtrkom, v dopoldanskem programu pa so se MČ-ji in GG-ji učili postavljanje bivaka. Po kosilu smo imeli priprave na mnogoboj, sončno popoldne pa

smo zaključili z igro "furajmo MČ-je u karjoli" (proga je bila zelo zahtevna). Sledil je še en deževen večer, vendar smo se zbudili v sončno jutro, ki smo ga popestrili z igro "slamce", nad katero so bili vsi navdušeni. Popoldne smo pospravili tabor in se ob reki Reki sprehodili do postaje Gornje Ležeeče, od koder smo se vrnili v Divačo.

Maša Pušnik

Foto: Matej Čebulec

Od Črička do Bička

V sklopu 60 let delovanja RBS je padla tudi ideja, da bi naredili akcijo, namenjeno predvsem PP generaciji. In kaj je večji izziv kot pohod od našega domovanja za Bežigradom do našega "duhovnega" doma na Dražgošah?

Tako se je 12. aprila četica šestih tabornikov (RBS, RMVin RSa) odpravila na pot. Lokalne plohe, strele in gromi so nas spremljali med potjo do Škofje Loke, kjer smo po dobrih 6 urah poti prespali v domu tabornikov RSK. Po odhodu iz Škofje Loke smo zagrizli v hribe, ker pa je bil prečudovit dan, sta bili morala in energija na višku. Sedaj že devetčlanska četa je po dobrih sedmih urah prišla na cilj v Dražgoše, kjer sta nas čakala podporni član odprave s "ciganskim" golažem in solo bojevnik iz Domžal, ki je rajši prikolesaril do cilja. Večer smo preživeli v sproščenem klepetu in druženju z lokalno skupnostjo, ki je isti večer pripravila športno olimpijado v pikadu in namiznem tenisu.

V nedeljo nas je spet pričakalo sonce in vreme je bilo idealno za odprtje sezone specialitet z žara. Pohod smo zaključili v poznih popoldanskih urah s prihodom (z avti) do našega izhodišča pred taborniško hišico Čriček.

Veno

Foto: Andrej Sossi

Predsednik države v Mariboru

Predsednik RS Borut Pahor je 11. aprila obiskal Kulturno-informacijsko središče (KIS) Evropske prestolnice mladih Maribor 2013 (EPM). Sprejela sta ga župan Mestne občine Maribor dr. Andrej Fištravec in ekipa EPM, ki je predstavila središče, kjer lahko mladi dobijo informacije o mladinskih organizacijah, programih in evropskih institucijah.

Predsednika so pozdravili tudi predstavniki taborniškega rodu XI. SNOUB Miloša Zidanška. Ob tej priložnosti mu je eden naših najmlajših članov, triletni Nejc Vinder, predal izvod knjižice "Taborniki ustvarjamo boljši svet", ki jo je naš rod izdal v letu 2013. Knjižica zajema predstavitev taborništva kot najstarejšega mladinskega gibanja na svetu, predstavitev našega rodu in poskuša na prijazen način posredovati čim bolj topljivo sliko o tem, kaj taborništvo je.

Predsednik Pahor je obisk v štajerski prestolnici zaključil s klepetom s prisotnimi in posvetilom za mlade: "Kdor stori nekaj malega za druge, stori veliko zase."

Nina Medved - Mjedved

Foto: Jernej Bobanec - Bobi

Px1=NG VI.N1

Besedilo: Nina Medved - Mjedved

Večina Pingvinov je že bila zbrana, ko je v njihove klubske prostore prikrevsal Vid, ki mu zdravniki še niso odstranili mavca. Rok je skočil pokonci in mu ponudil stol, Vid pa je olajšano sedel.

“Tako, vsi smo na kupu, zdaj pa kar naravnost na glavno točko dneva: nazadnje, ko smo se vadili v orientaciji, nismo bili preveč uspešni. Treba bo skrajno resno zagrabit tega bika za roge in ponoviti snov, če se želimo začeti udeleževati tekmovanj. Glede na naš zadnji pohod vas ne upam spustiti na progo. Se mi boste še ne vem kam uspeli izgubiti!” Miha je iz nahrbtnika privlekel kopico listov in jih potrkal ob mizo, da bi jih poravnal v ličen kup.

“Prinesel sem vam naloge za vrisovanje. Niso grozno težke, so pa ravno dovolj zahtevne, da boste morali energično razgibati vaše možgane in se spomniti tudi kakšne reči iz matematike v šoli. Imate vsi svinčnike in ravnila s seboj?”

Tina je pod mizo z nogo rahlo sunila Vida in namignila z brado, češ, zakaj pa ti nihče še ni porisal mavca? On je skomignil z rameni in s krožno gesto pokazal, da je čakal na Pingvine.

Miha je pred vsakega tabornika postavil po en zemljevid in jim razdelil liste z navodili. Roku, ki mu številke niso ravno najbolj pri srcu, se je nekoliko zameglilo: $X_{45947^{\circ}383.389}$. $Y_{38=3904}$. Potem se je nekoliko zbral in prebral na vrhu:

START

$X = 5140 + 675 \text{ m}$

$Y = 5561 + 433 \text{ m}$

KT1: KT1 se s starta vidi pod kotom 292° in je od njega oddaljena 1593 m.

To je bilo povsem dovolj, da se je znova zmedel in se vrnil nazaj na drugo vrstico. 5140, 5140, kaj že moram s to številko? Pogledal je na zemljevid in takrat se mu je posvetilo. Ošilil je svinčnik in pripravil geotrikotnik.

Nejc se je pričel hihitati: “Ali ste videli zadnjo točko? Ha, ha, ‘kontrolor na KT5 katapultira svojega tovariša 2325 metrov daleč. Pade naravnost na KT6, kjer ga povozi najprej avto in nato še vlak. Očitno je ta dan vstal na levo nogo’ ... Vid, pa saj to vrisovanje skoraj govori o tebi!”

Miha je pričel zardevati: “Oprosti, sploh nisem pomislil ... Doma sem imel kup starih nalog in sem preveril samo, ali so za vašo starost ...”

“Je že v redu, sicer pa sem jaz padel z rolerji.”

Potem so se lotili dela. Od časa do časa so se tiho pomenili o kakšni nejasnosti, sicer pa so bili precej zatopljeni v vse ikse in ipsilone. Šele po pol ure jim je popustila koncentracija.

Tina se je nagnila v desno in dol ter na Vidov mavec skicirala nasmejanega tabornika, ki je mahal s kompasom. Potem se je zravnala in preverila, ali je ni slučajno videl Miha. Bral je knjigo.

Nato se je pod mizo sklonil še Rok in na mavec nekaj pripisal. Zravnal se je. Miha se je počohal po konici nosu.

In nazadnje se je spustil še Nejc, ki je mavec okrasil z raznimi vzorci. Ko se je zravnal, pa je zaslišal: “Dovolj bo. Če ste končali z vrisovanjem, pospravite stvari. Se bomo šli še eno igro, preden končamo s sestankom, da ne boste rekli, da vas samo mrcvarim z istimi stvarmi kot v šoli.”

Potem so se postavili v krog, zaprli oči in pomolili roke naprej. Gordijski vozle so uspešno razvozli šele, ko so Vida skupaj z mavcem nekako spravili skozi zadnjo zanko rok, ne da bi se te spustile.

Inštruktorska himna

Gojmir Lešnjak-Gojc in Ivo Štajdohar

Foto: Nace Kranjc

C
V Gozdni šoli nekega večera,
G
se je zbrala grupica ljudi.
Bog ve, kakšna jim je bila namera,
C
izkazalo se je, da so prišli

REFREN:

F C
na naj naj inštruktorski tečaj,
F C
na naj naj inštruktorski tečaj,
F G
na naj naj inštruktorski tečaj!

C
Takoј pričeli so s torturo,
G
kar naenkrat noben'ga časa ni,
čez dan nihče ne ve za uro,
C
ponoči nobeden ne zaspi.

REFREN

C
Ko zrele misli vsak pokaže
G
in z bivaka pridejo nazaj,
ko zjutraj se priplazijo s plaže,
C
vsak v sebi nosi vprašaj.

F C
Na naj naj inštruktorski tečaj,
(Zakaj?)
F C
na naj naj inštruktorski tečaj,
(Zakaj?)
F G
na naj naj inštruktorski tečaj!

Zakaj? Zakaj, zakaj, zakaj?

C
Zato, ker mladi smo in lepi (lepi)
G
in radi imamo vse ljudi,
za resnico nismo slepi (slepi),
C
spoznavat' svet se nam mudi.

F C
Narava nam je domovina,
F C
platnena streha nam je dom,
F C
v njem srečna naša je družina,
F G
spet drugo leto prišel bom!

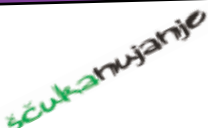
REFREN

**Za pomoč pri izvedbi in
petju melodije povprašajte
inštruktorja ali inštruktorico
iz svojega rodu ali pa se
udeležite tečaja za vodje
avgusta v Bohinju!**

10.–12. maj	Pohorski izziu	pohod in delaunice
	Šmartno na Pohorju	ČG
	Rok prijav: 3. 5.	Cena: 20 €/osebo
	Kontakt: pohorski.izziuv@gmail.com	Rod Črno jezero Slovenska Bistrica

17.–18. maj	ŠTPM	orientacijsko tekmovanje
	Nazarje	ČG, PP, RR + grče
	Rok prijav: 10. 5.	Cena: 40 €/ekipo, 25€/dvojice
	Kontakt: stpm.rutka.net, stpm2013@gmail.com	Rod Jezerski zmaj Velenje

18. maj	Spust po Ljubljani	ekološko-kanuistično tekmovanje
	Livada, reka Ljubljana	PP in starejši
	Rok prijav: 13. 5. (nižja cena do 6. 5.)	Cena: 30 €/ekipo (20 €/ekipo), izposoja kanuja: 10 €
	Kontakt: rbs.rutka.net/spust, matej.radinja@gmail.com	Rod Bičkova skala Ljubljana

25. maj	Ščukanje	orientacijsko-kanuistično tekmovanje
	Cerkniško jezero	ČG in starejši
	Rok prijav: 20. 5.	Cena: 5 €/osebo
	Kontakt: tjasatjasika@gmail.com	Rod Jezerska ščuka Cerknica

14.–16. junij	Državni mnogoboj	mnogoboj
	Mirna	use starostne skupine
	Rok prijav: 7. 6.	Cena: 18 €/osebo
	Kontakt: zts@guest.arnes.si	ZTS in Rod mirne reke Mirna

1.–10. avgust	Zlet ZTS 2013	useslovensko taborniško druženje
	Velenje	ČG in PP ter prostovoljno osebje
	Rok prijav: 30. 6. (kasnejše prijave s pribitkom 20 €)	Cena: 200 €/udeleženca ali vodnika (do 30. 6.), 100 €/osebje
	Kontakt: www.zlet2013.si, www.jamboree2013.si	ZTS in Šaleška zveza tabornikov – regionalna skautska zveza (ŠZT)

Slon? Foto: SiNi

Na kraju zločina. 20 let Srnjakov. Foto: Pia Plevnik

Taborniški teti iz ozadja. Foto: Nace Kranjc

Ujemi šotorko. Foto: Tadej Mulej

Zadnja plat

Ureja: Nace Kranjc

Zmagovalna fotografija iz natečaja RKJ. Foto: RKJ

Vsi imamo radi zmajčka. Foto: Tadeja Melanšek

